

จดหมายของอัครสาวกเปาโล ถึงคริสเตียนในกรุงโรม

The Epistle of Paul the Apostle to the Romans

เปาโลกระตือรือร้น
ที่จะประกาศในกรุงโรม

1 เปาโล ผู้รับใช้ของพระเยซู
คริสต์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรง
เรียกให้เป็นอัครสาวกและได้ถูก
แยกตั้งไว้สำหรับชาวประเสริฐ
ของพระเจ้า

2 (คือชาวประเสริฐที่พระองค์ได้
ทรงสัญญาไว้ล่วงหน้าโดยพวก
ศาสตพยากรณ์ของพระองค์ใน
พระคัมภีร์อันบริสุทธิ์)

3 เกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์
คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา ผู้บังเกิดในเชื้อสาย
ของดาวิดฝ่ายเนื้อหนัง

4 แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความ
บริสุทธิ์นั้น บ่งไว้ด้วยฤทธานุ-
ภาพ คือโดยการเป็นขึ้นมาจาก
ความตายว่า เป็นพระบุตรของ
พระเจ้า

5 โดยทางพระองค์นั้น พวกข้าพ-
เจ้าได้รับพระคุณและหน้าที่เป็น
อัครสาวก เพื่อเห็นแก่พระนาม
ของพระองค์ ให้ชนชาติต่าง ๆ
เชื่อฟังตามความเชื่อ

Greetings — Paul Eager to Preach at Rome

1 Paul, a servant of Jesus
Christ, called to be an apos-
tle, separated unto the gospel
of God,

2 (Which he had promised
afore by his prophets in the
holy scriptures,)

3 Concerning his Son Jesus
Christ our Lord, which was
made of the seed of David
according to the flesh;

4 And declared to be the Son
of God with power, according
to the spirit of holiness, by the
resurrection from the dead:

5 By whom we have received
grace and apostleship, for
obedience to the faith among
all nations, for his name:

6 รวมทั้งพวกท่านที่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นคนของพระเยซูคริสต์ด้วย

7 เรียน บรรดาท่านที่อยู่ในกรุงโรม ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงรักและทรงเรียกให้เป็นวิสุทธิชน ขอพระคุณและสันติสุขซึ่งมาจากพระเจ้าพระบิดาของเราทั้งหลายและจากพระเยซูคริสต์เจ้า จงดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด

8 ประการแรก ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์เหตุด้วยท่านทั้งหลาย เพราะว่าความเชื่อของพวกท่านเลื่องลือไปทั่วโลก

9 เพราะพระเจ้าผู้ซึ่งข้าพเจ้าได้รับใช้ด้วยชีวิตจิตใจของข้าพเจ้าในข่าวประเสริฐแห่งพระบุตรของพระองค์นั้น ทรงเป็นพยานของข้าพเจ้าว่า เมื่อข้าพเจ้าอธิษฐานนั้น ข้าพเจ้าเฝ้าถึงท่านทั้งหลายเสมอไม่ว่างเว้น

10 ข้าพเจ้าทูลขอว่า ถ้าเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าแล้วให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปเยี่ยมท่านทั้งหลาย โดยอย่างหนึ่งอย่างใดในที่สุดนี้

11 เพราะข้าพเจ้าปรารถนาที่จะได้พบท่านทั้งหลาย เพื่อจะได้นำของประทานฝ่ายจิตวิญญานมาให้แก่ท่านบ้าง เพื่อเสริมกำลังท่านทั้งหลาย

12 คือเพื่อข้าพเจ้าและท่านทั้งหลายจะได้หนุนใจซึ่งกันและกัน โดยความเชื่อของเราทั้งสองฝ่าย

6 Among whom are ye also the called of Jesus Christ:

7 To all that be in Rome, beloved of God, called to be saints: Grace to you and peace from God our Father, and the Lord Jesus Christ.

8 First, I thank my God through Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of throughout the whole world.

9 For God is my witness, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, that without ceasing I make mention of you always in my prayers;

10 Making request, if by any means now at length I might have a prosperous journey by the will of God to come unto you.

11 For I long to see you, that I may impart unto you some spiritual gift, to the end ye may be established;

12 That is, that I may be comforted together with you by the mutual faith both of you and me.

13 พี่น้องทั้งหลาย บัดนี้ข้าพเจ้า
อยากให้คุณทั้งหลายทราบว่า
ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้หลายครั้งแล้ว
ว่าจะมาหาท่าน เพื่อข้าพเจ้าจะ
ได้เก็บเกี่ยวผลในหมู่พวกท่าน
ด้วย เช่นเดียวกับในหมู่ชนชาติ
อื่นๆ (แต่จนบัดนี้ก็ยังมีเหตุขัด
ข้องอยู่)

14 ข้าพเจ้าเป็นหนี้ทั้งพวกกรีก
และพวกชาวป่าด้วย เป็นหนี้ทั้ง
พวกนักปราชญ์และคนเขลาด้วย

15 ฉะนั้นข้าพเจ้าก็เต็มใจพร้อม
ที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่
ท่านทั้งหลายที่อยู่ในกรุงโรม
ด้วย

16 ด้วยว่าข้าพเจ้าไม่มีความละ
อายในเรื่องข่าวประเสริฐของ
พระคริสต์ เพราะว่าข่าวประ-
เสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระ
เจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด
พวกยิวก่อนและพวก
กรีกด้วย

17 เพราะว่าในข่าวประเสริฐนั้น
ความชอบธรรมของพระเจ้าก็ได้
แสดงออก โดยเริ่มต้นก็ความ
เชื่อ สุดท้ายก็ความเชื่อ ตามที่มี
เขียนไว้แล้วว่า 'คนชอบธรรมจะ
มีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ'

คนที่ได้รับความสว่าง

ได้หันกลับไปสู่ความมืด

18 เพราะว่าพระเจ้าทรงสำแดง
พระพิโรธของพระองค์จาก
สวรรค์ต่อความอธรรมและ
ความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของ
มนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบธรรม

13 Now I would not have you
ignorant, brethren, that often-
times I purposed to come unto
you, (but was let hitherto,)
that I might have some fruit
among you also, even as
among other Gentiles.

14 I am debtor both to the
Greeks, and to the Barbarians;
both to the wise, and to the
unwise.

15 So, as much as in me is, I
am ready to preach the gospel
to you that are at Rome also.

16 For I am not ashamed of
the gospel of Christ: for it is
the power of God unto salva-
tion to every one that be-
lieveth; to the Jew first, and
also to the Greek.

17 For therein is the righ-
teousness of God revealed
from faith to faith: as it is
written, The just shall live by
faith.

How the Enlightened Race Turned to Heathendom

18 For the wrath of God is
revealed from heaven against
all ungodliness and unright-
eousness of men, who hold
the truth in unrighteousness;

นั้นชัดขวางความจริง
 จักรวาลพิสูจน์ว่า มีพระผู้
 ทรงสร้างที่ทรงพระชนม์อยู่
 19 เหตุว่าเท่าที่จรรู้จักพระเจ้า
 ได้ก็แจ้งอยู่กับใจเขาทั้งหลาย
 เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงโปรด
 สำแดงแก่เขาแล้ว
 20 ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว
 สภาพที่ไม่ปรากฏของพระองค์
 นั้น คือฤทธานุภาพอันนิรันดร์
 และเทพสภาพของพระเจ้า ก็ได้
 ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์
 ได้ทรงสร้าง ฉะนั้นเขาทั้งหลาย
 จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย
 21 เพราะถึงแม้ว่าเขาทั้งหลาย
 ได้รู้จักพระเจ้าแล้ว เขาก็มิได้
 ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้
 สมกับที่ทรงเป็นพระเจ้า หรือ
 หาได้ขอบพระคุณไม่ แต่เขา
 กลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระและ
 จิตใจโง่เขลาของเขาก็มืดมัวไป

ความเข้าใจ

ได้กลับกลายเป็นมืดไป

22 เขาอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา
 เขาจึงกลายเป็นคนโง่เขลาไป
 23 และเขาได้เอาสง่าราศีของ
 พระเจ้าผู้เป็นอมตะ มาแลกกับ
 รูปมนุษย์ที่ต้องตายหรือรูปนก
 รูปสัตว์สี่เท้า และรูปสัตว์เลื้อย
 คลาน

พระเจ้าทรงมอบมนุษย์ไว้
 กับความบาป

การนับถือรูปเคารพ

รักร่วมเพศและความเลวทราม
 24 เหตุฉะนั้น พระเจ้าจึงทรง

The Created Universe Proves a Living God

19 Because that which may be
 known of God is manifest in
 them; for God hath shewed it
 unto them.

20 For the invisible things of
 him from the creation of the
 world are clearly seen, being
 understood by the things that
 are made, even his eternal
 power and Godhead; so that
 they are without excuse:

21 Because that, when they
 knew God, they glorified him
 not as God, neither were
 thankful; but became vain in
 their imaginations, and their
 foolish heart was darkened.

Intelligence Became Darkened, Religion Perverted

22 Professing themselves to
 be wise, they became fools,

23 And changed the glory of
 the uncorruptible God into an
 image made like to corruptible
 man, and to birds, and four-
 footed beasts, and creeping
 things.

God Gave up the Race to Sin, Idolatry, Homosexuality and Depravity

24 Wherefore God also gave
 them up to uncleanness
 through the lusts of their own

ปล่อยให้ประพาดอุลามกตามราคะตัณหาในใจของเขา ให้เขากระทำสิ่งซึ่งน่าอัปยศทางกายต่อกัน

25 เขาได้เปลี่ยนความจริงของพระเจ้าให้เป็นความเท็จ และได้นมัสการและปรนนิบัติสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้แทนพระองค์ ผู้ทรงสร้าง ผู้สมจะได้รับคำสรรเสริญเป็นนิตย์ เอเมน

26 เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีราคะตัณหาอันน่าอัปยศ แม้แต่พวกผู้หญิงของเขาก็เปลี่ยนจากการสัมพันธ์ตามธรรมชาติ ให้ผิดธรรมชาติไป

27 ฝ่ายผู้ชายก็เลิกการสัมพันธ์กับผู้หญิงให้ถูกตามธรรมชาติเช่นกัน และเร้าร้อนด้วยไฟแห่งราคะตัณหาที่มีต่อกัน ผู้ชายกับผู้ชายด้วยกันประกอบกิจอันชั่วช้าอย่างน่าละอาย เขาจึงได้รับผลกระทบอันสมควรแก่ความผิดของเขา

28 และเพราะเขาไม่เห็นชอบที่จะรู้จักพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงปล่อยให้เขามีใจเลวทรามและประพาดสิ่งที่ไม่เหมาะสม

29 พวกเขาเต็มไปด้วยสรรพการอธรรม การล่วงประเวณี ความชั่วร้าย ความโลภ ความมุ่งร้าย เต็มไปด้วยความอิจฉาริษยา การฆาตกรรม การวิวาท การล่อลวง การคิดร้าย พุดนินทา

30 ส่อเสียด เกลียดชังพระเจ้า

hearts, to dishonour their own bodies between themselves:

25 Who changed the truth of God into a lie, and worshipped and served the creature more than the Creator, who is blessed for ever. Amen.

26 For this cause God gave them up unto vile affections: for even their women did change the natural use into that which is against nature:

27 And likewise also the men, leaving the natural use of the woman, burned in their lust one toward another; men with men working that which is unseemly, and receiving in themselves that recompence of their error which was meet.

28 And even as they did not like to retain God in their knowledge, God gave them over to a reprobate mind, to do those things which are not convenient;

29 Being filled with all unrighteousness, fornication, wickedness, covetousness, maliciousness; full of envy, murder, debate, deceit, malignity; whisperers,

30 Backbiters, haters of God, spiteful, proud, boasters, inventors of evil things, disobedient to parents,

หยาบคาย จ่องทอง อวดตัว
ริทำชั่วอย่างใหม่ ไม่เชื่อฟังบิดา
มารดา

31 อปัญญา ไม่รักษาคำสัญญา
ไม่มีความรักกัน ไม่ยอมคืนดี
กัน ปราศจากความเมตตา

32 แม้เขาจะรู้การพิพากษาของ
พระเจ้าที่ว่าคนทั้งปวงที่ประ-
พฤติเช่นนั้นสมควรจะตาย เขา
ก็ไม่เพียงประพฤติเท่านั้น แต่
ยังเห็นดีกับคนอื่นที่ประพฤติ
เช่นนั้นด้วย

พระเจ้าจะทรงพิพากษา

เราทุกคน

2 เหตุฉะนั้น โอ มนุษย์เอ๋ย
ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร เมื่อ
ท่านกล่าวโทษผู้อื่นนั้น ท่านไม่
มีข้อแก้ตัวเลย เพราะเมื่อท่าน
กล่าวโทษผู้อื่น ท่านก็ได้กล่าว
โทษตัวเองด้วย เพราะว่าท่านที่
กล่าวโทษเขาก็ยังประพฤติอยู่
อย่างเดียวกับเขา

2 แต่เรารู้แน่ว่า การที่พระเจ้า
ทรงพิพากษาลงโทษคนที่ประ-
พฤติเช่นนั้นก็เป็นตามความจริง

3 โอ มนุษย์เอ๋ย ท่านที่กล่าวโทษ
คนที่ประพฤติเช่นนั้น และท่าน
เองยังประพฤติเช่นเดียวกับเขา
ท่านคิดหรือว่า ท่านจะพ้นจาก
การพิพากษาลงโทษของพระเจ้า
ได้

4 หรือว่าท่านประมาทพระกรุณา
คุณอันอุดมและความอดกลืน
พระทัย และความอดทนของ
พระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่า พระ

31 Without understanding,
covenantbreakers, without
natural affection, implacable,
unmerciful:

32 Who knowing the judg-
ment of God, that they which
commit such things are wor-
thy of death, not only do the
same, but have pleasure in
them that do them.

God Will Judge Us All

2 Therefore thou art inexcus-
able, O man, whosoever
thou art that judgest: for
wherein thou judgest another,
thou condemnest thyself; for
thou that judgest doest the
same things.

2 But we are sure that the
judgment of God is according
to truth against them which
commit such things.

3 And thinkest thou this, O
man, that judgest them which
do such things, and doest the
same, that thou shalt escape
the judgment of God?

4 Or despisest thou the riches
of his goodness and forbear-
ance and longsuffering; not
knowing that the goodness of
God leadeth thee to repen-
tance?

กรุณาคุณของพระเจ้าที่มุ่งที่จะ
ชักนำท่านให้กลับใจใหม่

5 แต่เพราะท่านใจแข็งกระด้าง
ไม่ยอมกลับใจ ท่านจึงสาส์ม
พระพิโรธให้แก่ตัวเองในวันแห่ง
พระพิโรธนั้น ซึ่งพระเจ้าจะทรง
สำแดงการพิพากษาลงโทษที่
เที่ยงธรรมให้ประจักษ์

ผู้ที่รักความชอบธรรม

6 พระองค์จะทรงประทานแก่ทุก
คนตามควรแก่การกระทำของ
เขา

7 สำหรับคนที่ พากเพียรทำ
ความดี แสวงหาสง่าราศี เกียรติ
และความเป็นอมตะนั้น พระ
องค์จะประทานชีวิตนิรันดร์ให้

8 แต่พระองค์จะทรงพระพิโรธ
และลงพระอาญาแก่คนที่มัก
ยกตนข่มท่านและไม่ เชื่อฟัง
ความจริง แต่เชื่อฟังความ
อธรรม

9 ความทุกข์เข็ญจะเกิดแก่จิตใจ
ใจทุกคนที่ประพฤติชั่ว แก่พวก
ยิวก่อนและแก่พวกต่างชาติด้วย

10 แต่สง่าราศี เกียรติ และสัน-
ติสุขจะเกิดมีแก่ทุกคนที่ประ-
พฤติดี แก่พวกยิวก่อนและแก่
พวกต่างชาติด้วย

11 เพราะว่าพระเจ้าไม่ได้ทรง
เห็นแก่หน้าผู้ใดเลย

12 เพราะคนทั้งหลายที่ไม่มี
พระราชบัญญัติและทำบาปจะ
ต้องพิพากษาโดยไม่มี อ่างพระราช
บัญญัติ และคนทั้งหลายที่มีพระ
ราชบัญญัติและทำบาปก็จะต้อง

5 But after thy hardness and
impenitent heart treasurest up
unto thyself wrath against the
day of wrath and revelation of
the righteous judgment of
God;

Lovers of Righteousness

6 Who will render to every
man according to his deeds:

7 To them who by patient
continuance in well doing seek
for glory and honour and im-
mortality, eternal life:

8 But unto them that are con-
tentious, and do not obey the
truth, but obey unrighteous-
ness, indignation and wrath,

9 Tribulation and anguish,
upon every soul of man that
doeth evil, of the Jew first, and
also of the Gentile;

10 But glory, honour, and
peace, to every man that wor-
keth good, to the Jew first, and
also to the Gentile:

11 For there is no respect of
persons with God.

12 For as many as have sinned
without law shall also perish
without law: and as many as
have sinned in the law shall be
judged by the law;

ถูกพิพากษาตามพระราชบัญญัติ
13 (เพราะว่าคนที่เพียงแต่ฟัง
พระราชบัญญัติเท่านั้น ทำให้
ผู้ชอบธรรมจำเพาะพระพักตร์
พระเจ้าไม่ แต่คนที่ประพฤติ
ตามพระราชบัญญัติต่างหาก
เป็นผู้ชอบธรรม

14 เพราะเมื่อชนต่างชาติซึ่งไม่
มีพระราชบัญญัติได้ประพฤติ
ตามพระราชบัญญัติโดยปกติ
วิสัย คนเหล่านี้แม้ไม่มี
พระราชบัญญัติก็เป็นพระราช
บัญญัติแก่ตัวเอง

15 คือแสดงให้เห็นการกระทำ
ที่เป็นตามพระราชบัญญัตินั้น
มีจารีกอยู่ในจิตใจของเขา และ
ใจสำนึกผิดชอบก็เป็นพยาน
ของเขาด้วยความคิดขัดแย้ง
ต่างๆของเขานั้นแหละ จะ
กล่าวโทษตัวหรืออาจจะแก้ตัว
ให้เขา)

16 ในวันที่พระเจ้าจะทรงพิ-
พากษาความลับของมนุษย์โดย
พระเยซูคริสต์ ทั้งนี้ตามข่าว
ประเสริฐที่ข้าพเจ้าได้ประกาศ
นั้น

พิธีเข้าสู่นิตและ

ความชอบธรรมแต่ภายนอก

17 ดูก่อน ท่านเรียกตัวเองว่า ยิว
และฟังพระราชบัญญัติและยก
พระเจ้าขึ้นอวด

18 และว่าท่านรู้จักพระทัยของ
พระองค์ และเห็นชอบในสิ่งที่
ประเสริฐ เพราะว่าท่านได้เรียน
รู้ในพระราชบัญญัติ

13 (For not the hearers of the
law are just before God, but
the doers of the law shall be
justified.

14 For when the Gentiles,
which have not the law, do by
nature the things contained in
the law, these, having not the
law, are a law unto them-
selves:

15 Which shew the work of
the law written in their hearts,
their conscience also bearing
witness, and their thoughts the
mean while accusing or else
excusing one another;)

16 In the day when God shall
judge the secrets of men by
Jesus Christ according to my
gospel.

Circumcision and Outward Righteousness

17 Behold, thou art called a
Jew, and retest in the law,
and makest thy boast of God,

18 And knowest his will, and
approvest the things that are
more excellent, being in-
structed out of the law;

19 และท่านมั่นใจว่า ท่านเป็นผู้จูงคนตาบอด เป็นความสว่างให้แก่คนทั้งหลายที่อยู่ในความมืด

20 เป็นผู้สอนคนโง่ เป็นครูของเด็ก เพราะท่านมีแบบอย่างของความรู้และความจริงในพระราชบัญญัตินั้น

21 ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่า ไม่ควรลักทรัพย์ ตัวท่านเองลักหรือเปล่า

22 ท่านผู้ที่สอนว่าไม่ควรล่วงประเวณี ตัวท่านเองล่วงประเวณีหรือเปล่า ท่านผู้รังเกียจรูปเคารพ ตัวท่านเองปล้นวิหารหรือเปล่า

23 ท่านผู้โอ้อวดในพระราชบัญญัติ ตัวท่านเองยังลบหลู่พระเจ้าด้วยการละเมิดพระราชบัญญัติหรือเปล่า

24 เพราะมีเขียนไว้แล้วว่า 'คนต่างชาติพูดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระเจ้ายกก็เพราะท่านทั้งหลาย'

25 ถ้าท่านรักษาพระราชบัญญัติ การเข้าสู่หน้ตก็เป็นประโยชน์จริง แต่ถ้าท่านละเมิดพระราชบัญญัติ การที่ท่านเข้าสู่หน้ตนั้นก็เหมือนกับว่าไม่ได้เข้าสู่หน้ตเลย

26 เหตุฉนั้น ถ้าผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตยังรักษาความชอบธรรมแห่งพระราชบัญญัติแล้ว การที่เขาไม่ได้เข้าสู่หน้ตนั้นจะถือ

19 And art confident that thou thyself art a guide of the blind, a light of them which are in darkness,

20 An instructor of the foolish, a teacher of babes, which hast the form of knowledge and of the truth in the law.

21 Thou therefore which teachest another, teachest thou not thyself? thou that preachest a man should not steal, dost thou steal?

22 Thou that sayest a man should not commit adultery, dost thou commit adultery? thou that abhorrest idols, dost thou commit sacrilege?

23 Thou that makest thy boast of the law, through breaking the law dishonourest thou God?

24 For the name of God is blasphemed among the Gentiles through you, as it is written.

25 For circumcision verily profiteth, if thou keep the law: but if thou be a breaker of the law, thy circumcision is made uncircumcision.

26 Therefore if the uncircumcision keep the righteousness of the law, shall not his uncircumcision be counted for circumcision?

เหมือนกับว่าเขาได้เข้าสู่หน้ดแล้วมิใช่หรือ

27 และคนทั้งหลายที่ไม่เข้าสู่หน้ดซึ่งเป็นตามธรรมชาติอยู่แล้ว แต่ได้ทำตามพระราชบัญญัติ เขาจะปรับโทษท่านผู้มีประมวลพระราชบัญญัติและได้เข้าสู่หน้ดแล้ว แต่ยังไม่ละเมิดพระราชบัญญัตินั้น

28 เพราะว่ายิวแท้ มิใช่คนที่เป็นยิวแต่ภายนอกเท่านั้น และการเข้าสู่หน้ดแท้ ก็มิใช่การเข้าสู่หน้ดซึ่งปรากฏที่เนื้อหนังเท่านั้น

29 คนที่เป็นยิวแท้ คือคนที่เป็นยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ดแท้ นั้นเป็นเรื่องของจิตใจตามจิตวิญญาณ มิใช่ตามตัวบทบัญญัติ คนอย่างนั้นพระเจ้าสรรเสริญมนุษย์ไม่สรรเสริญ

พระเจ้าได้ทรง

โปรดประทาน

พระพรอันพิเศษ

แก่พวกยิว

3 ถ้าเช่นนั้น พวกยิวจะได้เปรียบคนอื่นอย่างไร และการเข้าสู่หน้ดนั้นจะมีประโยชน์อะไร

2 มีประโยชน์มากในทุกสถาน เป็นต้นว่า พวกยิวได้เป็นผู้รับมอบให้รักษาพระดำรัสของพระเจ้า

3 ถึงมีบางคนไม่เชื่อ ความไม่เชื่อของเขานั้นจะทำให้ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าไร้ประโยชน์

27 And shall not uncircumcision which is by nature, if it fulfil the law, judge thee, who by the letter and circumcision dost transgress the law?

28 For he is not a Jew, which is one outwardly; neither is that circumcision, which is outward in the flesh:

29 But he is a Jew, which is one inwardly; and circumcision is that of the heart, in the spirit, and not in the letter; whose praise is not of men, but of God.

God Gave Special

Blessings to the Jews

3 What advantage then hath the Jew? or what profit is there of circumcision?

2 Much every way: chiefly, because that unto them were committed the oracles of God.

3 For what if some did not believe? shall their unbelief make the faith of God without effect?

หรือ

4 ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย ถึงแม้ทุกคนจะพูดมุสา ก็ขอให้พระเจ้าทรงสัตย์จริงเถิด ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า `เพื่อพระองค์จะได้ปรากฏว่า ทรงเป็นผู้สัตย์ซื่อในพระดำรัสทั้งหลายของพระองค์ และทรงมีชัยเมื่อเขาวิวินิจฉัยพระองค์`

5 แต่ถ้าความชอบธรรมของเราเป็นเหตุให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า เราจะว่าอย่างไร จะว่าพระเจ้าทรงลงอาญาโดยไม่ยุติธรรมอย่างนั้นหรือ (ข้าพเจ้าพูดอย่างมนุษย์)

6 พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้เป็นเช่นนั้นเลย เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงพิพากษาโลกได้อย่างไร

7 เพราะถ้าความจริงของพระเจ้าปรากฏมากยิ่งขึ้น เพราะเหตุความอสัตย์ของข้าพเจ้าเป็นที่ให้เกิดเกียรติยศแด่พระองค์แล้ว ทำไมเขาจึงยังลงโทษข้าพเจ้าว่าเป็นคนบาป

8 และทำไมเราจึงไม่ทำความชั่วเพื่อความดีจะได้เกิดขึ้น (ตามที่เรารู้ได้ถูกกล่าวร้ายและตามที่บางคนยืนยันว่า เราได้กล่าวอย่างนั้น) พระอาชญาของคนเช่นนั้นก็ยุติธรรมแล้ว

ทุกคน

เป็นคนบาป

9 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกเราจะได้เปรียบกว่าพวกเขาหรือ

4 God forbid: yea, let God be true, but every man a liar; as it is written, That thou mightest be justified in thy sayings, and mightest overcome when thou art judged.

5 But if our unrighteousness commend the righteousness of God, what shall we say? Is God unrighteous who taketh vengeance? (I speak as a man)

6 God forbid: for then how shall God judge the world?

7 For if the truth of God hath more abounded through my lie unto his glory; why yet am I also judged as a sinner?

8 And not rather, (as we be slanderously reported, and as some affirm that we say,) Let us do evil, that good may come? whose damnation is just.

All Are Sinners

9 What then? are we better than they? No, in no wise: for we have before proved both Jews and Gentiles, that they are all under sin;

เปล่าเลย เพราะเราได้ชี้แจงให้เห็นแล้วว่า ทั้งพวกยิวและพวกต่างชาติต่างก็อยู่ใต้อำนาจของบาปทุกคน

10 ตามที่มีเขียนไว้แล้วว่า `ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย

11 ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า

12 เขาทุกคนหลงทางไปหมด เขาทั้งปวงเป็นคนไร้ค่าเหมือนกันทั้งสิ้น ไม่มีสักคนเดียวที่ทำดี ไม่มีเลย

13 ลำคอของเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ เขาใช้ลิ้นของเขาในการล่อลวง ภายใตริมือปากของเขามีพิษของงูร้าย

14 ปากของเขาเต็มด้วยคำแข่งด่าและคำขมขื่น

15 เท้าของเขาวิ่งไวในการทำให้นองเลือด

16 ในทางเดินของเขามีความพินาศและความทุกข์

17 และเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข

18 ในแววตาของเขาไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า

19 บัดนี้ เรารู้แล้วว่าพระราชบัญญัติทุกข้อที่ได้กล่าวมานั้น ก็ได้กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ เพื่อปิดปากทุกคน และเพื่อให้มนุษย์ทุกคนในโลกมีความผิดจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า

20 เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเนื้อหนัง

10 As it is written, There is none righteous, no, not one:

11 There is none that understandeth, there is none that seeketh after God.

12 They are all gone out of the way, they are together become unprofitable; there is none that doeth good, no, not one.

13 Their throat is an open sepulchre; with their tongues they have used deceit; the poison of asps is under their lips:

14 Whose mouth is full of cursing and bitterness:

15 Their feet are swift to shed blood:

16 Destruction and misery are in their ways:

17 And the way of peace have they not known:

18 There is no fear of God before their eyes.

19 Now we know that what things soever the law saith, it saith to them who are under the law: that every mouth may be stopped, and all the world may become guilty before God.

20 Therefore by the deeds of the law there shall no flesh be justified in his sight: for by the law is the knowledge of sin.

คนหนึ่งคนใดเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้าได้ โดยการประพฤติตามพระราชบัญญัติ เพราะว่าโดยพระราชบัญญัตินั้นเราจึงรู้จักบาปได้

ความชอบธรรมโดยความเชื่อ
21 แต่บัดนี้ ได้ปรากฏแล้วว่า ความชอบธรรมของพระเจ้านั้น ปรากฏนอกเหนือพระราชบัญญัติซึ่งพระราชบัญญัติกับพวก ศาสดาพยากรณ์เป็นพยานอยู่

พระราชบัญญัติ

มั่นคงด้วย

ความชอบธรรม

ของพระคริสต์

22 คือความชอบธรรมของพระเจ้าซึ่งทรงประทานโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์สำหรับทุกคน และแก่ทุกคนที่เชื่อ เพราะว่าคนทั้งหลายไม่ต่างกัน

23 เหตุว่าทุกคนทำบาปและเสื่อมจากสง่าราศีของพระเจ้า

24 แต่พระเจ้าทรงพระกรุณาให้เราเป็นผู้ชอบธรรม โดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นบาปแล้ว

25 พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็นที่ลบล้างพระอาชญา โดยความเชื่อในพระโลหิตของพระองค์ เพื่อสำแดงให้เห็นความชอบธรรมของพระองค์ในการที่พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัย และทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น

26 และเพื่อจะสำแดงความชอบ

Justification by Faith

21 But now the righteousness of God without the law is manifested, being witnessed by the law and the prophets;

The Law Established by Christ's Righteousness

22 Even the righteousness of God which is by faith of Jesus Christ unto all and upon all them that believe: for there is no difference:

23 For all have sinned, and come short of the glory of God;

24 Being justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus:

25 Whom God hath set forth to be a propitiation through faith in his blood, to declare his righteousness for the remission of sins that are past, through the forbearance of God;

26 To declare, I say, at this time his righteousness: that he might be just, and the justifier of him which believeth in Jesus.

ธรรมของพระองค์ในปัจจุบันนี้
ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม
และทรงโปรดให้ผู้ที่เชื่อในพระ
เยซูเป็นผู้ชอบธรรมด้วย

27 เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะ
เอาอะไรมาอวด ก็หมดหนทาง
จะอ้างหลักอะไรว่าหมดหนทาง
อ้างหลักการประพฤติหรือ ไม่
ใช่ แต่ต้องอ้างหลักของความ
เชื่อ

28 เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายสรุป
ได้ว่า คนหนึ่งคนใดจะเป็นคน
ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความ
เชื่อ นอกเหนือการประพฤติตาม
พระราชบัญญัติ

29 หรือว่าพระเจ้านั้นทรงเป็น
พระเจ้าของยิวพวกเดียวเท่านั้น
หรือ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระ
เจ้าของชนต่างชาติด้วยหรือ ถูก
แล้วพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า
ของชนต่างชาติด้วย

30 เพราะว่าพระเจ้าเป็นพระเจ้า
องค์เดียว และพระองค์จะทรง
โปรดให้คนที่เข้าสู่หน้ตเป็นคน
ชอบธรรมโดยความเชื่อ และ
จะทรงโปรดให้คนที่ไม่ได้เข้า
สู่หน้ตเป็นคนชอบธรรมก็เพราะ
ความเชื่อด้วยกัน

31 ถ้าเช่นนั้นเราลบล้างพระ
ราชบัญญัติด้วยความเชื่อหรือ
ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่น
นั้นเลย เรากลับสนับสนุนพระ
ราชบัญญัติเสียอีก

27 Where is boasting then? It
is excluded. By what law? of
works? Nay: but by the law of
faith.

28 Therefore we conclude that
a man is justified by faith
without the deeds of the law.

29 Is he the God of the Jews
only? is he not also of the
Gentiles? Yes, of the Gentiles
also:

30 Seeing it is one God, which
shall justify the circumcision
by faith, and uncircumcision
through faith.

31 Do we then make void the
law through faith? God forbid:
yea, we establish the law.

4 อับราฮัมผู้เป็นแบบอย่าง
ถ้าเช่นนั้น เราจะว่าอับรา-
ฮัมบรรพบุรุษของเราได้
ประโยชน์อะไรตามเนื้อหนังเล่า
พระเจ้าไม่ทรงถือโทษบาป

ต่อคนชอบธรรม

2 เพราะถ้าอับราฮัมเป็นผู้ชอบ
ธรรมโดยการกระทำ ท่านก็มี
ทางที่จะรอดได้ แต่มีใช้จำเพาะ
พระพิภคร์พระเจ้า

3 ด้วยว่าพระคัมภีร์ว่าอย่างไร ก็
ว่า 'อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และ
พระองค์ทรงนับว่า เป็นความ
ชอบธรรมแก่ท่าน'

4 ดังนั้นคนที่อาศัยการกระทำ
ก็ไม่ถือว่าบาปหนักที่ได้นั้นเป็น
เพราะพระคุณ แต่ถือว่า บา-
ปหนักนั้นเป็นค่าแรงของงานที่
ได้ทำ

5 ส่วนคนที่มีได้อาศัยการกระทำ
แต่ได้เชื่อในพระองค์ ผู้
ทรงโปรดให้คนอธรรมเป็นคน
ชอบธรรมได้ ความเชื่อของคน
นั้นต่อนับว่า เป็นความชอบ
ธรรม

6 ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุข
ของคนที่พระเจ้าได้ทรงโปรดให้
เป็นคนชอบธรรม โดยมีได้อาศัยการกระทำ

7 ว่า 'คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้า
ทรงโปรดยกความชั่วช้าของเขา
แล้ว และพระเจ้าทรงกลบ
เกลื่อนบาปของเขาแล้วก็เป็นสุข

8 บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามิ
ได้ทรงถือโทษบาปของเขาก็เป็น

Abraham an Illustration

4 What shall we say then
that Abraham our father,
as pertaining to the flesh, hath
found?

**God Does Not Impute Sin
against a Justified Man**

2 For if Abraham were justifi-
fied by works, he hath
whereof to glory; but not be-
fore God.

3 For what saith the scripture?
Abraham believed God, and it
was counted unto him for
righteousness.

4 Now to him that worketh is
the reward not reckoned of
grace, but of debt.

5 But to him that worketh not,
but believeth on him that justifi-
fieth the ungodly, his faith is
counted for righteousness.

6 Even as David also descri-
beth the blessedness of the
man, unto whom God im-
puteth righteousness without
works,

7 Saying, Blessed are they
whose iniquities are forgiven,
and whose sins are covered.

8 Blessed is the man to whom
the Lord will not impute sin.

สุข'

**ความรอดของอับราฮัม
เป็นแบบอย่างแก่**

ทั้งชาวยิวและชาวต่างชาติ

9 ถ้าเช่นนั้นความสุขมีแก่คนที่
เข้าสุหนัตพวกเดียวหรือ หรือ
ว่ามีแก่พวกที่มีได้เข้าสุหนัตด้วย
เพราะเรากล่าวว่า "เพราะความ
เชื่อนั้นเองทรงถือว่าอับราฮัม
เป็นคนชอบธรรม"

10 แต่พระเจ้าทรงถืออย่างไร
เมื่อท่านเข้าสุหนัตแล้วหรือ
หรือเมื่อยังไม่ได้เข้าสุหนัต มิ
ใช่เมื่อท่านเข้าสุหนัตแล้วแต่
เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสุหนัต

11 และท่านได้เข้าสุหนัตเป็น
เครื่องหมายสำคัญ เป็นตรา
แห่งความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดย
ความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่าน
ยังไม่ได้เข้าสุหนัต เพื่อท่าน
จะได้เป็นบิดาของคนทั้งปวงที่
เชื่อ ทั้งที่เมื่อเขายังไม่ได้เข้า
สุหนัต เพื่อจะถือว่าเป็นผู้ชอบ
ธรรมด้วย

12 และเพื่อท่านจะเป็นบิดาของ
คนเหล่านั้นที่เข้าสุหนัต ที่มีได้
เพียงแต่เข้าสุหนัตเท่านั้น แต่มี
ความเชื่อตามแบบของอับราฮัม
บิดาของเราทั้งหลาย ซึ่งท่านมี
อยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสุหนัต

เรารับเอาพระสัญญา

โดยความเชื่อ

13 เพราะว่าพระสัญญาที่ประ-
ทานแก่อับราฮัมและผู้สืบเชื้อ
สายของท่าน ที่ว่าจะได้ทั้งพิภพ

**Abraham's Salvation a
Pattern for Both
Gentiles and Jews**

9 Cometh this blessedness
then upon the circumcision
only, or upon the uncircumci-
sion also? for we say that faith
was reckoned to Abraham for
righteousness.

10 How was it then reckoned?
when he was in circumcision,
or in uncircumcision? Not in
circumcision, but in uncir-
cumcision.

11 And he received the sign of
circumcision, a seal of the
righteousness of the faith
which he had yet being uncir-
cumcised: that he might be the
father of all them that believe,
though they be not circum-
cised; that righteousness
might be imputed unto them
also:

12 And the father of circumci-
sion to them who are not of the
circumcision only, but who
also walk in the steps of that
faith of our father Abraham,
which he had being yet uncir-
cumcised.

**The Promise Realized
through Faith**

13 For the promise, that he
should be the heir of the
world, was not to Abraham,
or to his seed, through the law,

เป็นมรดกนั้นไม่ได้มีมาโดยพระราชบัญญัติ แต่มีมาโดยความชอบธรรมที่เกิดจากความเชื่อ

14 เพราะถ้าเขาเหล่านั้นที่ถือตามพระราชบัญญัติจะเป็นผู้รับมรดก ความเชื่อก็ไม่มีประโยชน์อะไร และพระสัญญาก็เป็นอันไร้ประโยชน์

15 เพราะพระราชบัญญัตินั้นกระทำให้ทรงพระพิโรธ แต่ที่ได้ไม่มีพระราชบัญญัติ ที่นั้นก็ไม่มี การละเมิดพระราชบัญญัติ

16 ด้วยเหตุนี้เองการที่ได้รับมรดกนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ เพื่อพระสัญญานั้นจะเป็นที่แน่ใจแก่ผู้สืบเชื้อสายของท่านทุกคน มิใช่แก่ผู้สืบเชื้อสายที่ถือพระราชบัญญัติพวกเดียว แต่แก่คนที่มีความเชื่อเช่นเดียวกับอับราฮัมผู้เป็นบิดาของเราทุกคน

17 (ตามที่เขียนไว้แล้วว่า `เรา ได้ให้เจ้าเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย') ต่อพระพักตร์พระองค์ที่ท่านเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้คนที่ตายแล้วฟื้นชีวิตขึ้นมาและทรงเรียกสิ่งของที่ยังมีได้เป็นให้เป็นขึ้น

18 ฝ่ายอับราฮัมนั้นเมื่อไม่มีหวังซึ่งเป็นที่น่าไว้วางใจก็ยังได้เชื่อไว้ใจ มีความหวังว่าจะได้เป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ตามคำที่ได้ตรัสไว้แล้วว่า `เชื้อสายของเจ้าจะเป็นเช่นนั้น'

but through the righteousness of faith.

14 For if they which are of the law be heirs, faith is made void, and the promise made of none effect:

15 Because the law worketh wrath: for where no law is, there is no transgression.

16 Therefore it is of faith, that it might be by grace; to the end the promise might be sure to all the seed; not to that only which is of the law, but to that also which is of the faith of Abraham; who is the father of us all,

17 (As it is written, I have made thee a father of many nations,) before him whom he believed, even God, who quickeneth the dead, and calleth those things which be not as though they were.

18 Who against hope believed in hope, that he might become the father of many nations, according to that which was spoken, So shall thy seed be.

19 และความเชื่อของท่านมิได้
 หย่อนถอยลง ถึงแม้อายุของ
 ท่านได้ประมาณร้อยปีแล้ว ท่าน
 ก็มีได้คิดว่า ร่างกายของท่าน
 เปรียบเหมือนตายแล้ว และมีได้
 คิดว่าครรภ์นางซาราห์เป็นหมัน
 20 ท่านมิได้หวั่นไหวแคลงใจใน
 พระสัญญาของพระเจ้า แต่
 ท่านมีความเชื่อมั่นคงยิ่งขึ้น จึง
 ถวายเกียรติยศแด่พระเจ้า
 21 ท่านเชื่อมั่นว่า พระองค์ทรง
 ฤทธิ์สามารถกระทำสำเร็จได้
 ตามที่พระองค์ตรัสสัญญาไว้
 22 ด้วยเหตุนี้เอง พระเจ้าทรง
 ถือว่า ความเชื่อของท่านเป็น
 ความชอบธรรมแก่ท่าน
 23 แต่คำว่า ‘ทรงนับว่าเป็น
 ความชอบธรรมแก่ท่าน’ นั้น มิ
 ได้เขียนไว้สำหรับท่านแต่ผู้เดียว
 24 แต่สำหรับพวกเราด้วย จะ
 ทรงถือว่า เราเป็นคนชอบธรรม
 คือเราที่เชื่อวางใจในพระองค์ผู้
 ทรงให้พระเยซู องค์พระผู้เป็น
 เจ้าของเรา พ้นขึ้นจากความตาย
 25 คือพระองค์ผู้ทรงถูกมอบไว้
 เพราะการละเมิดของเรา และได้
 ทรงฟื้นขึ้นจากความตายเพื่อให้
 เราเป็นคนชอบธรรม

พระพรแห่งความชอบธรรม
5 เหตุฉะนั้น เมื่อเราเป็นคน
 ชอบธรรมเพราะความเชื่อ
 แล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้า
 ทางพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้
 เป็นเจ้าของเรา
 2 โดยทางพระองค์ เราจึงได้เข้า

19 And being not weak in
 faith, he considered not his
 own body now dead, when he
 was about an hundred years
 old, neither yet the deadness of
 Sara's womb:
 20 He staggered not at the
 promise of God through unbel-
 ief; but was strong in faith,
 giving glory to God;
 21 And being fully persuaded
 that, what he had promised, he
 was able also to perform.
 22 And therefore it was im-
 puted to him for righteous-
 ness.
 23 Now it was not written for
 his sake alone, that it was
 imputed to him;
 24 But for us also, to whom it
 shall be imputed, if we believe
 on him that raised up Jesus
 our Lord from the dead;
 25 Who was delivered for our
 offences, and was raised again
 for our justification.

The Blessings of Justification

5 Therefore being justified by
 faith, we have peace with
 God through our Lord Jesus
 Christ:
 2 By whom also we have ac-
 cess by faith into this grace
 wherein we stand, and rejoice
 in hope of the glory of God.

ในโรมพระคุณที่เราเ็นอยู่โดย
 ความเชื่อ และเราชื่นชมยินดีใน
 ความหวังใจว่า จะได้มีส่วนใน
 ส่องราศีของพระเจ้า
 3 ยิ่งกว่านั้น เราชื่นชมยินดีใน
 ความทุกข์ยากด้วย เพราะเรารู้
 ว่าความทุกข์ยากนั้นทำให้เกิด
 ความอดทน
 4 และความอดทนทำให้เกิดมี
 ประสบการณ์ และประสบการณ์
 ทำให้เกิดมีความหวังใจ
 5 และความหวังใจมิได้ทำให้เกิด
 ความละอาย เพราะเหตุว่าความ
 รักของพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้าสู่
 จิตใจของเรา โดยทางพระวิญ-
 ญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้
 ประทานให้แก่เราแล้ว
 6 ขณะเมื่อเรายังขาดกำลัง พระ
 คริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อ
 ช่วยคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม
 7 ไม่ใคร่จะมีใครตายเพื่อคน
 ชอบธรรม แต่บางทีจะมีคนอาจ
 ตายเพื่อคนดีก็ได้
 8 แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรัก
 ของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือ
 ขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น
 พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์
 เพื่อเรา
 9 บัดนี้เราจึงเป็นคนชอบธรรม
 แล้วโดยพระโลหิตของพระองค์
 ยิ่งกว่านั้น เราจะพ้นจากพระ
 พิโรธโดยพระองค์
 10 เพราะว่าถ้าขณะที่เรายังเป็น
 ศัตรู เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้า

3 And not only so, but we
 glory in tribulations also:
 knowing that tribulation wor-
 keth patience;
 4 And patience, experience;
 and experience, hope:
 5 And hope maketh not
 ashamed; because the love of
 God is shed abroad in our
 hearts by the Holy Ghost
 which is given unto us.
 6 For when we were yet with-
 out strength, in due time
 Christ died for the ungodly.
 7 For scarcely for a righteous
 man will one die: yet perad-
 venture for a good man some
 would even dare to die.
 8 But God commendeth his
 love toward us, in that, while
 we were yet sinners, Christ
 died for us.
 9 Much more then, being now
 justified by his blood, we shall
 be saved from wrath through
 him.
 10 For if, when we were ene-
 mies, we were reconciled to
 God by the death of his Son,
 much more, being reconciled,
 we shall be saved by his life.

โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ ยิ่งกว่านั้นอีกเมื่อเรากลับคืนดีแล้ว เราก็จะรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์แน่ 11 มิใช่เพียงเท่านั้น แต่เราทั้งหลายยังชื่นชมยินดีในพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะโดยพระองค์นั้น เดียวนี้เราจึงได้กลับคืนดีกับพระเจ้า

ความผิดบาปโดยอาดัม
ความชอบธรรมโดยพระคริสต์
12 เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคน ๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยย์ทุกคน เพราะมนุษยย์ทุกคนทำบาป 13 (บาปได้มีอยู่ในโลกแล้ว ก่อนมีพระราชบัญญัติ แต่ที่ใดไม่มีพระราชบัญญัติก็ไม่ถือว่ามิบาป 14 อย่างไรก็ตามความตายก็ได้ครอบงำตลอดมาตั้งแต่อาดัมจนถึงโมเสส แม้คนที่มิได้ทำบาปอย่างเดียวกับการละเมิดของอาดัม ผู้ซึ่งเป็นแบบของผู้ที่จะเสด็จมาภายหลัง 15 แต่ของประทานแห่งพระคุณนั้นหาเป็นเช่นความละเมิดนั้นไม่ เพราะว่าถ้าคนเป็นอันมากต้องตายเพราะการละเมิดของคน ๆ เดียว มากยิ่งกว่านั้นพระคุณของพระเจ้าและของประทานโดยพระคุณของพระ

11 And not only so, but we also joy in God through our Lord Jesus Christ, by whom we have now received the atonement.

**Sin through Adam,
Righteousness through
Christ**

12 Wherefore, as by one man sin entered into the world, and death by sin; and so death passed upon all men, for that all have sinned:

13 (For until the law sin was in the world: but sin is not imputed when there is no law.

14 Nevertheless death reigned from Adam to Moses, even over them that had not sinned after the similitude of Adam's transgression, who is the figure of him that was to come.

15 But not as the offence, so also is the free gift. For if through the offence of one man many be dead, much more the grace of God, and the gift by grace, which is by one man, Jesus Christ, hath abounded unto many.

องค์ผู้เดียวนั้นคือพระเยซูคริสต์ ก็มีบริบูรณ์แก่คนเป็นอันมาก 16 และของประทานนั้นก็ไม่เหมือนกับผลซึ่งเกิดจากบาปของคนนั้นคนเดียว เพราะว่า การพิพากษาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการละเมิดเพียงครั้งเดียวนั้น ได้นำไปสู่การลงโทษ แต่ของประทานภายหลังการละเมิดหลายครั้งนั้นนำไปสู่ความชอบธรรม

17 เพราะว่าถ้าโดยการละเมิดของคนนั้นคนเดียว เป็นเหตุให้ความตายครอบงำอยู่โดยคนนั้นคนเดียว มากยิ่งกว่านั้นคนทั้งหลายที่รับพระคุณอันไพบูลย์ และรับของประทานแห่งความชอบธรรม ก็จะดำรงชีวิตและครอบครองโดยพระองค์ผู้เดียวคือพระเยซูคริสต์)

18 ฉะนั้น การพิพากษาลงโทษ ได้มาถึงคนทั้งปวง เพราะการละเมิดของคน ๆ เดียวฉันใด ความชอบธรรมของพระองค์ผู้เดียวก็นำของประทานแห่งพระคุณมาถึงทุกคนฉันนั้น คือความชอบธรรมแห่งชีวิต

19 เพราะว่าคนเป็นอันมากเป็นคนบาปเพราะคน ๆ เดียวที่มีได้เชื่อฟังฉันใด คนเป็นอันมากก็เป็นคนชอบธรรมเพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังฉันนั้น

20 เมื่อมีพระราชบัญญัติก็ทำให้มีการละเมิดพระราชบัญญัติ

16 And not as it was by one that sinned, so is the gift: for the judgment was by one to condemnation, but the free gift is of many offences unto justification.

17 For if by one man's offence death reigned by one; much more they which receive abundance of grace and of the gift of righteousness shall reign in life by one, Jesus Christ.)

18 Therefore as by the offence of one judgment came upon all men to condemnation; even so by the righteousness of one the free gift came upon all men unto justification of life.

19 For as by one man's disobedience many were made sinners, so by the obedience of one shall many be made righteous.

20 Moreover the law entered, that the offence might abound. But where sin abounded, grace did much more abound:

ปรากฏมากขึ้น แต่ที่ใดมีบาป
ปรากฏมากขึ้น ที่นั่นพระคุณ
ก็จะไพบูลย์ยิ่งขึ้น
21 เพื่อว่าบาปได้ครอบงำทำให้
ถึงซึ่งความตายฉันใด พระคุณก็
ครอบงำด้วยความชอบธรรมให้
ถึงซึ่งชีวิตนิรันดร์ โดยทางพระ
เยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เราฉันนั้น

**การตายฝ่ายความบาป
แต่มีชีวิตฝ่ายพระคริสต์**

6 ถ้าเช่นนั้นแล้ว เราจะว่า
อย่างไร ควรเราจะอยู่ใน
บาปต่อไปเพื่อให้พระคุณมีมาก
ยิ่งขึ้นหรือ

2 ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่น
นั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาป
แล้ว จะมีชีวิตในบาปต่อไปอย่าง
ไรได้

3 ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลาย
ที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซู
คริสต์ ก็ได้รับบัพติศมานั้นเข้า
ในความตายของพระองค์

4 เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้
กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพ-
ติศมาเข้าส่วนในความตายนั้น
เหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรง
ถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความ
ตาย โดยเดชพระรัศมีของพระ
บิดาอย่างไร เราก็จะได้ดำเนิน
ตามชีวิตใหม่ด้วยอย่างนั้น

5 เพราะว่าถ้าเราเข้าสนิทกับพระ
องค์แล้วในการตายอย่างพระ
องค์ เราก็จะเป็นขึ้นมาจาก
พระองค์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจาก

21 That as sin hath reigned
unto death, even so might
grace reign through righteous-
ness unto eternal life by Jesus
Christ our Lord.

**Dead to Sin but
Alive to Christ**

6 What shall we say then?
Shall we continue in sin,
that grace may abound?

2 God forbid. How shall we,
that are dead to sin, live any
longer therein?

3 Know ye not, that so many
of us as were baptized into
Jesus Christ were baptized
into his death?

4 Therefore we are buried
with him by baptism into
death: that like as Christ was
raised up from the dead by the
glory of the Father, even so we
also should walk in newness
of life.

5 For if we have been planted
together in the likeness of his
death, we shall be also in the
likeness of his resurrection:

ความตายด้วย

6 เราทั้งหลายรู้แล้วว่า มนุษย์
เก่าของเรานั้นได้ถูกตรึงไว้กับ
พระองค์แล้ว เพื่อตัวที่บาปนั้น
จะถูกทำลายให้สิ้นไป เพื่อเรา
จะไม่เป็นทาสของบาปอีกต่อไป
7 เพราะว่าผู้ที่ตายแล้วก็พ้นจาก
บาป

8 แต่ ถ้าเราตายแล้วกับพระ
คริสต์ เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตอยู่
กับพระองค์ด้วย

9 เราทั้งหลายรู้ยู่่ว่า พระคริสต์
ที่ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจาก
ตายแล้วนั้น จะหาตายอีกไม่
ความตายหาครอบงำพระองค์
ต่อไปไม่

10 ด้วยว่าซึ่งพระองค์ได้ทรง
ตายนั้น พระองค์ได้ทรงตายต่อ
บาปหนึ่งเดียว แต่ซึ่งพระองค์
ทรงมีชีวิตอยู่นั้น พระองค์ทรงมี
ชีวิตเพื่อพระเจ้า

ทาสแห่งความชอบธรรม

11 เหมือนกันเช่นนั้นแหละ
ท่านทั้งหลายจงถือว่า ท่านได้
ตายต่อบาปและมีชีวิตอยู่เพื่อ
พระเจ้า ในพระเยซูคริสต์องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเรา

12 เหตุฉะนั้น อย่าให้บาปครอบ
งำกายที่ต้องตายของท่านซึ่งทำ
ให้ต้องเชื่อฟังตัณหาของกายนั้น

13 อายากอวัยวะของท่านให้แก่
บาป ให้เป็นเครื่องใช้ในการ
อธรรม แต่จงถวายตัวของท่าน
แต่พระเจ้า เหมือนหนึ่งคนที่
เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว

6 Knowing this, that our old
man is crucified with him, that
the body of sin might be de-
stroyed, that henceforth we
should not serve sin.

7 For he that is dead is freed
from sin.

8 Now if we be dead with
Christ, we believe that we
shall also live with him:

9 Knowing that Christ being
raised from the dead dieth no
more; death hath no more do-
minion over him.

10 For in that he died, he died
unto sin once: but in that he
liveth, he liveth unto God.

Servants to Righteousness

11 Likewise reckon ye also
yourselves to be dead indeed
unto sin, but alive unto God
through Jesus Christ our
Lord.

12 Let not sin therefore reign
in your mortal body, that ye
should obey it in the lusts
thereof.

13 Neither yield ye your mem-
bers as instruments of unright-
eousness unto sin: but yield
yourselves unto God, as those
that are alive from the dead,
and your members as instru-
ments of righteousness unto
God.

และจงให้อวัยวะของท่านเป็นเครื่องใช้ในการชอบธรรมถวายแด่พระเจ้า

14 เพราะว่าบาปจะมีอำนาจเหนือท่านทั้งหลายต่อไปก็หามิได้ เพราะว่าท่านทั้งหลายมิได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติ แต่อยู่ใต้พระคุณ

15 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป เราจะทำบาปเพราะมิได้อยู่ใต้พระราชบัญญัติแต่อยู่ใต้พระคุณกระนั้นหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย

16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านจะยอมตัวรับใช้เชื่อฟังคำของผู้ใด ท่านก็เป็นทาสของผู้ที่ท่านเชื่อฟังนั้น คือเป็นทาสของบาปซึ่งนำไปสู่ความตาย หรือเป็นทาสของการเชื่อฟังซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรม

17 แต่จงขอบพระคุณพระเจ้า เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านเป็นทาสของบาป แต่บัดนี้ท่านมีใจเชื่อฟังหลักคำสอนนั้นซึ่งทรงมอบไว้แก่ท่าน

18 เมื่อท่านพ้นจากบาปแล้ว ท่านก็ได้กลายเป็นทาสของความชอบธรรม

19 ข้าพเจ้ายกเอาตัวอย่างมนุษย์มาพูด เพราะเหตุหนึ่งของท่านอ่อนกำลัง เพราะท่านเคยให้อวัยวะของท่านเป็นทาสของการโสโครกและของความชั่วช้าฉ้อฉลชั่วช้าฉ้อฉล บัดนี้ท่านจงให้อวัยวะของท่านเป็น

14 For sin shall not have dominion over you: for ye are not under the law, but under grace.

15 What then? shall we sin, because we are not under the law, but under grace? God forbid.

16 Know ye not, that to whom ye yield yourselves servants to obey, his servants ye are to whom ye obey; whether of sin unto death, or of obedience unto righteousness?

17 But God be thanked, that ye were the servants of sin, but ye have obeyed from the heart that form of doctrine which was delivered you.

18 Being then made free from sin, ye became the servants of righteousness.

19 I speak after the manner of men because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness and to iniquity unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness unto holiness.

ทาสของความชอบธรรมเพื่อ
ให้ถึงความบริสุทธิ์นั้น

20 เพราะเมื่อท่านทั้งหลายเป็น
ทาสของบาป ความชอบธรรมก็
ไม่ได้ครอบครองท่าน

21 ขณะนั้นท่านได้ผลประโยชน์
อะไรในการเหล่านั้นซึ่งบัดนี้
ท่านทั้งหลายก็ละอาย ด้วยว่า
ที่สุดท้ายของการเหล่านั้นก็คือ
ความตาย

22 แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายพ้น
จากการเป็นทาสของบาป และ
กลับมาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า
แล้ว ผลที่ท่านได้รับก็คือความ
บริสุทธิ์ และผลสุดท้ายคือชีวิต
นิรันดร์

23 เพราะว่าค่าจ้างของความ
บาปคือความตาย แต่ของประ-
ทานของพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์
ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็น
เจ้าของเรา

**การยอมตาม
พระคริสต์อย่าง
ไม่เลิกร้าง**

7พี่น้องทั้งหลาย ท่านไม่รู้
หรือ (ข้าพเจ้าพูดกับคน
ที่รู้พระราชบัญญัติแล้ว) ว่า
พระราชบัญญัตินั้นมีอำนาจ
เหนือมนุษย์เฉพาะในขณะที่ยัง
มีชีวิตอยู่เท่านั้น

2 เพราะถ้าผู้หญิงที่สามียังมีชีวิต
อยู่นั้น ต้องอยู่ใต้พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยประเพณีสามีภรรยา
แต่ถ้าสามีตาย ผู้หญิงนั้นก็พ้น
จากพระราชบัญญัติว่าด้วยประ-

20 For when ye were the ser-
vants of sin, ye were free from
righteousness.

21 What fruit had ye then in
those things whereof ye are
now ashamed? for the end of
those things is death.

22 But now being made free
from sin, and become servants
to God, ye have your fruit
unto holiness, and the end ever-
lasting life.

23 For the wages of sin is
death; but the gift of God is
eternal life through Jesus
Christ our Lord.

**Submission to Christ
Is to Be Inviolable**

7 Know ye not, brethren, (for
I speak to them that know
the law,) how that the law
hath dominion over a man as
long as he liveth?

2 For the woman which hath
an husband is bound by the
law to her husband so long as
he liveth; but if the husband be
dead, she is loosed from the
law of her husband.

เพณีสามีภรรยา

3 ฉะนั้น ถ้าผู้หญิงนั้นไปแต่งงานกับชายอื่นในเมื่อสามียังมีชีวิตอยู่ นางก็ได้ชื่อว่าเป็นหญิงล่วงประเวณี แต่ถ้าสามีตายแล้ว นางก็พ้นจากพระราชบัญญัตินั้น แม้นางไปแต่งงานกับชายอื่นก็หาผิดประเวณีไม่

4 เช่นนั้นแหละ พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ท่านทั้งหลายได้ตายจากพระราชบัญญัติทางพระกายของพระคริสต์ด้วย เพื่อท่านจะตกเป็นของผู้อื่น คือของพระองค์ ผู้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตายแล้ว เพื่อเราทั้งหลายจะได้เกิดผลถวายแด่พระเจ้า

5 เพราะว่าเมื่อเราเคยมีชีวิตตามเนื้อหนัง ตัณหาชั่วซึ่งเป็นมาโดยพระราชบัญญัติได้ทำให้อวัยวะของเราเกิดผลนำไปสู่ความตาย

6 แต่บัดนี้ เราได้พ้นจากพระราชบัญญัติ คือได้ตายจากพระราชบัญญัติที่ได้ผูกมัดเราไว้ เพื่อเราจะได้ไม่ประพฤติตามตัวอักษรในประมวลพระราชบัญญัติเก่า แต่จะดำเนินชีวิตใหม่ตามลักษณะจิตวิญญาณ

พระราชบัญญัติชี้ว่า

ทุกคนต้องการความรอด

7 ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร ว่าพระราชบัญญัติคือบาปหรือ ขอพระเจ้าอวยยอมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่ว่าถ้ามิใช่เพราะพระราชบัญญัติแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไม่

3 So then if, while her husband liveth, she be married to another man, she shall be called an adulteress: but if her husband be dead, she is free from that law; so that she is no adulteress, though she be married to another man.

4 Wherefore, my brethren, ye also are become dead to the law by the body of Christ; that ye should be married to another, even to him who is raised from the dead, that we should bring forth fruit unto God.

5 For when we were in the flesh, the motions of sins, which were by the law, did work in our members to bring forth fruit unto death.

6 But now we are delivered from the law, that being dead wherein we were held; that we should serve in newness of spirit, and not in the oldness of the letter.

The Law Provides

Salvation for Sinners

7 What shall we say then? Is the law sin? God forbid. Nay, I had not known sin, but by the law: for I had not known lust, except the law had said, Thou shalt not covet.

รู้จักบาป เพราะว่าถ้าพระราชบัญญัติมิได้ห้ามว่า "อย่าโลภ" ข้าพเจ้าก็จะไม่รู้ว่าจะอะไรคือความโลภ

8 แต่ว่าบาปได้ถือเอาพระบัญญัตินั้นเป็นช่อง ทำให้ตัณหาชั่วทุกอย่างเกิดขึ้นในตัวข้าพเจ้า เพราะว่าถ้าไม่มีพระราชบัญญัติ บาปก็ตายเสียแล้ว

9 เพราะครั้งหนึ่งข้าพเจ้าดำรงชีวิตอยู่โดยปราศจากพระราชบัญญัติ แต่เมื่อมีพระบัญญัติ บาปก็กลับมีขึ้นอีกและข้าพเจ้าก็ตาย

10 พระบัญญัตินั้นซึ่งมีขึ้นเพื่อให้มีชีวิต ข้าพเจ้าเห็นว่ากลับเป็นเหตุที่ทำให้ถึงความตาย

11 เพราะว่าบาปได้ถือเอาพระบัญญัตินั้นเป็นช่องทางล่อลวงข้าพเจ้า และประหารข้าพเจ้าให้ตายด้วยพระบัญญัตินั้น

12 เหตุฉะนั้นพระราชบัญญัติจึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ และพระบัญญัติก็บริสุทธิ์ ยุติธรรม และดี

13 ถ้าเช่นนั้นสิ่งที่ดีกลับทำให้ข้าพเจ้าต้องตายหรือ ขอพระเจ้าอวยอมให้เป็นเช่นนั้นเลย บาปต่างหาก คือบาปซึ่งอาศัยสิ่งที่ดีนั้นทำให้ข้าพเจ้าต้องตาย เพื่อให้ปรากฏว่าบาปนั้นเป็นบาปจริง และโดยอาศัยพระบัญญัตินั้น บาปก็ปรากฏว่าชั่วร้ายยิ่งขึ้น

14 เพราะเรารู้ว่า พระราชบัญญัตินั้นเป็นโดยฝ่ายจิตวิญญาณ

8 But sin, taking occasion by the commandment, wrought in me all manner of concupiscence. For without the law sin was dead.

9 For I was alive without the law once: but when the commandment came, sin revived, and I died.

10 And the commandment, which was ordained to life, I found to be unto death.

11 For sin, taking occasion by the commandment, deceived me, and by it slew me.

12 Wherefore the law is holy, and the commandment holy, and just, and good.

13 Was then that which is good made death unto me? God forbid. But sin, that it might appear sin, working death in me by that which is good; that sin by the commandment might become exceeding sinful.

14 For we know that the law is spiritual: but I am carnal, sold under sin.

แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นแต่เนื้อหนัง
ถูกขายไว้ให้อยู่ใต้บาป

การต่อสู้กันระหว่าง

ฝ่ายเนื้อหนัง

กับฝ่ายจิตวิญญาณ

15 ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำ
ของข้าพเจ้าเอง เพราะว่าข้าพ-
เจ้าไม่ทำสิ่งที่ข้าพเจ้าปรารถนา
ที่จะทำ แต่กลับทำสิ่งที่ข้าพเจ้า
เกลียดชังนั้น

16 เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าทำสิ่ง
ที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะทำ
ข้าพเจ้าก็ยอมรับว่า พระราช
บัญญัตินั้นดี

17 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมิใช่ผู้กระ-
ทำ แต่ว่าบาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพ-
เจ้านั้นเองเป็นผู้ทำ

18 ด้วยว่า ข้าพเจ้ารู้ว่าในตัว
ข้าพเจ้า (คือในเนื้อหนังของ
ข้าพเจ้า) ไม่มีความดีประการใด
อยู่เลย เพราะว่าเจตนาดีข้าพเจ้า
ก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะกระทำการดีนั้น
ข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่

19 ด้วยว่าการดีนั้นซึ่งข้าพเจ้า
ปรารถนาทำ ข้าพเจ้าไม่ได้กระ-
ทำ แต่การชั่วซึ่งข้าพเจ้ามิได้
ปรารถนาทำ ข้าพเจ้ายังทำอยู่

20 ถ้าแม้ข้าพเจ้ายังทำสิ่งซึ่ง
ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะทำ ก็ไม่
ใช้ตัวข้าพเจ้าเป็นผู้กระทำ แต่
บาปซึ่งอยู่ในตัวข้าพเจ้านั้นเอง
เป็นผู้กระทำ

21 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็น
กฎอย่างหนึ่ง คือเมื่อใดข้าพเจ้า
ตั้งใจจะกระทำความดี ความชั่ว

Struggle between Flesh and Spirit

15 For that which I do I allow
not: for what I would, that do
I not; but what I hate, that do
I.

16 If then I do that which I
would not, I consent unto the
law that it is good.

17 Now then it is no more I
that do it, but sin that dwelleth
in me.

18 For I know that in me (that
is, in my flesh,) dwelleth no
good thing: for to will is pre-
sent with me; but how to per-
form that which is good I find
not.

19 For the good that I would I
do not: but the evil which I
would not, that I do.

20 Now if I do that I would
not, it is no more I that do it,
but sin that dwelleth in me.

21 I find then a law, that,
when I would do good, evil is
present with me.

ก็ยังติดอยู่ในตัวข้าพเจ้า
 22 เพราะว่าส่วนลึกในใจของ
 ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าชื่นชมใน
 พระราชบัญญัติของพระเจ้า
 23 แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฎอีกอย่าง
 หนึ่งอยู่ในอวัยวะของข้าพเจ้า
 ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของ
 ข้าพเจ้า และชักนำให้ข้าพเจ้าอยู่
 ได้บังคับกับกฎแห่งบาปซึ่งอยู่ใน
 อวัยวะของข้าพเจ้า
 24 โอ ข้าพเจ้าเป็นคนเข็ญใจ
 จริง ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้น
 จากร่างกายแห่งความตายนี้ได้
 25 ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้า
 โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของเรา ฉะนั้นทางด้าน
 จิตใจ ข้าพเจ้ารับใช้พระราช
 บัญญัติของพระเจ้า แต่ด้าน
 ฝายเนื้อหนังข้าพเจ้ารับใช้กฎ
 แห่งบาป

ไม่มีการปรับโทษ

แก่คนทั้งหลาย

ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์

8 เหตุฉะนี้ นับนี้ การปรับ
 โทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลาย
 ที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ด่า-
 เนินตามฝายเนื้อหนัง แต่ตาม
 ฝายพระวิญญาณ

2 เพราะว่ากฎของพระวิญญาณ
 แห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ได้ทำ
 ให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาป
 และความตาย

3 เพราะสิ่งซึ่งพระราชบัญญัติทำ
 ไม่ได้เพราะเนื้อหนังทำให้อ่อน

22 For I delight in the law of
 God after the inward man:

23 But I see another law in my
 members, warring against the
 law of my mind, and bringing
 me into captivity to the law of
 sin which is in my members.

24 O wretched man that I am!
 who shall deliver me from the
 body of this death?

25 I thank God through Jesus
 Christ our Lord. So then with
 the mind I myself serve the
 law of God; but with the flesh
 the law of sin.

**No Condemnation to
 Those in Christ Jesus**

8 There is therefore now no
 condemnation to them
 which are in Christ Jesus, who
 walk not after the flesh, but
 after the Spirit.

2 For the law of the Spirit of
 life in Christ Jesus hath made
 me free from the law of sin
 and death.

3 For what the law could not
 do, in that it was weak
 through the flesh, God sending
 his own Son in the likeness of
 sinful flesh, and for sin, con-
 demned sin in the flesh:

กำลังไปนั้น พระเจ้าทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาในสภาพเสมือนเนื้อหนังที่บาปและเพื่อไถ่บาป พระองค์จึงได้ทรงปรับโทษบาปที่อยู่ในเนื้อหนัง

4 เพื่อความชอบธรรมของพระราชบัญญัติจะได้สำเร็จในพวกเรา ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ

**อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ
หรืออยู่ฝ่ายเนื้อหนัง**

5 เพราะว่าคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังก็ปักใจในสิ่งของต่างๆ ซึ่งเป็นของเนื้อหนัง แต่คนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณก็ปักใจในสิ่งของต่างๆ ซึ่งเป็นของพระวิญญาณ

6 ตัวอย่างซึ่งปักใจอยู่กับเนื้อหนังก็คือความตาย และซึ่งปักใจอยู่กับพระวิญญาณก็คือชีวิตและสันติสุข

7 เหตุว่าใจซึ่งปักอยู่กับเนื้อหนังนั้นก็ศัตรูต่อพระเจ้า เพราะหาได้อยู่ได้บังคับพระราชาบัญญัติของพระเจ้าไม่ และที่จริงจะอยู่ได้บังคับพระราชาบัญญัตินั้นไม่ได้

8 เพราะฉะนั้นคนทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังจะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมไม่ได้

9 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ

4 That the righteousness of the law might be fulfilled in us, who walk not after the flesh, but after the Spirit.

**Spirit-Led or
Carnally Minded**

5 For they that are after the flesh do mind the things of the flesh; but they that are after the Spirit the things of the Spirit.

6 For to be carnally minded is death; but to be spiritually minded is life and peace.

7 Because the carnal mind is enmity against God: for it is not subject to the law of God, neither indeed can be.

8 So then they that are in the flesh cannot please God.

9 But ye are not in the flesh, but in the Spirit, if so be that the Spirit of God dwell in you.

Now if any man have not the Spirit of Christ, he is none of his.

ญาณ แต่ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์

10 และถ้าพระคริสต์อยู่ในท่านทั้งหลายแล้ว ร่างกายก็ตายไปเพราะบาป แต่จิตวิญญาณก็มีชีวิตเพราะความชอบธรรม

11 แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ด้วยโดยพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

12 ท่านพี่น้องทั้งหลาย เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายเป็นหนี้ แต่มีใช้เป็นหนี้ฝ่ายเนื้อหนังที่ดำเนินชีวิตตามเนื้อหนัง

13 เพราะว่าถ้าท่านทั้งหลายดำเนินชีวิตตามฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ท่านจะต้องตาย แต่ถ้าโดยฝ่ายพระวิญญาณท่านได้ทำลายการของฝ่ายกายเสีย ท่านก็จะดำรงชีวิตได้

**ผู้เชื่อเป็นผู้รับมรดก
ร่วมกันกับพระคริสต์**

14 ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคคนหนึ่งคนใดคนหนึ่งนั้นก็เป็นผู้รับมรดกของพระเจ้า

15 เหตุว่าท่านไม่ได้รับนิสสัย

10 And if Christ be in you, the body is dead because of sin; but the Spirit is life because of righteousness.

11 But if the Spirit of him that raised up Jesus from the dead dwell in you, he that raised up Christ from the dead shall also quicken your mortal bodies by his Spirit that dwelleth in you.

12 Therefore, brethren, we are debtors, not to the flesh, to live after the flesh.

13 For if ye live after the flesh, ye shall die: but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live.

**Believers: Joint-Heirs
with Christ**

14 For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God.

15 For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the Spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father.

อย่างทาสซึ่งทำให้ตกในความกลัวอีก แต่ท่านได้รับพระวิญญาณผู้ทรงให้เป็นบุตร ซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า "อับบา" คือพระบิดา

16 พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า

17 และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นผู้รับมรดกคือเป็นผู้รับมรดกของพระเจ้า และเป็นผู้รับมรดกร่วมกับพระคริสต์เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้นก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย

ร่างกายที่ตายได้

รอคอยสง่าราศีแห่ง

การเป็นขึ้นมาจากความตาย

18 เพราะข้าพเจ้าเห็นว่า ความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบันนี้ ไม่สมควรที่จะเอาไปเปรียบกับสง่าราศีซึ่งจะเผยเอยในเราทั้งหลาย

19 ด้วยว่า สรรพสิ่งที่ทรงสร้างแล้ว มีความเพียรคอยทำปรารถนาให้บุตรทั้งหลายของพระเจ้าปรากฏ

20 เพราะว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นต้องเข้าอยู่ในอำนาจของอนิจจัง ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่เป็นไปตามพระองค์ผู้ทรงบันดาลให้เข้าอยู่นั้นด้วยความหวังใจ

21 ว่าสรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้

16 The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God:

17 And if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.

Mortal Bodies Await Resurrection Glory

18 For I reckon that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us.

19 For the earnest expectation of the creature waiteth for the manifestation of the sons of God.

20 For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected the same in hope,

21 Because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God.

รอดจากอำนาจแห่งความเปื่อยเน่า และจะเข้าไปในเสรีภาพซึ่งมีสง่าราศีแห่งบุตรทั้งหลายของพระเจ้าด้วย

22 เรารู้ยู่่ว่า บรรดาสรุพลีงที่ทรงสร้างนั้นกำลังคร่ำครวญและผจญความทุกข์ลำบากเจ็บปวดด้วยกันมาจนทุกวันนี้

23 และไม่ใช่สรุพลีงทั้งปวงเท่านั้น แต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับผลแรกของพระวิญญานตัวเราเองก็ยั้งคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้

24 เหตุว่า เราทั้งหลายรอดได้เพราะความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้หาได้เป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยั้งหวังในสิ่งที่เขาเห็น

25 แต่ถ้าเราทั้งหลายคอยหวังใจในสิ่งที่เรายังไม่ได้เห็น เราจึงมีความเพียรคอยสิ่งนั้น

**พระวิญญานบริสุทธิ์ทรง
อธิษฐานเพื่อเรา
ด้วยกันกับเรา**

26 พระวิญญานก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ว่าจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญานเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้

27 และพระองค์ ผู้ทรงตรวจค้นใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาน เพราะ

22 For we know that the whole creation groaneth and travaileth in pain together until now.

23 And not only they, but ourselves also, which have the firstfruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, to wit, the redemption of our body.

24 For we are saved by hope: but hope that is seen is not hope: for what a man seeth, why doth he yet hope for?

25 But if we hope for that we see not, then do we with patience wait for it.

**The Holy Spirit Prays
with Us and for Us**

26 Likewise the Spirit also helpeth our infirmities: for we know not what we should pray for as we ought: but the Spirit itself maketh intercession for us with groanings which cannot be uttered.

27 And he that searcheth the hearts knoweth what is the mind of the Spirit, because he maketh intercession for the saints according to the will of God.

ว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อ
วิสุทธิชนตามที่ชอบพระทัยพระ
เจ้า

ทรงเรียก

ทรงประทานความรอด

ทรงให้เป็นคนชอบธรรม

ทรงประทานสง่าราศี

28 เราเห็นว่า พระเจ้าทรงร่วมมือ
กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ให้
เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้ง
ปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตาม
พระประสงค์ของพระองค์

29 เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่ พระ
องค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้น
พระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตาม
ลักษณะพระฉายแห่งพระบุตร
ของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้น
จะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลาง
พวกพี่น้องเป็นอันมาก

30 ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้ที่ พระ
องค์ได้ทรงตั้งไว้นั้น พระองค์ได้
ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระ
องค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระ
องค์ได้ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบ
ธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรด
ให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็
ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย

31 ถ้าเช่นนั้น เราจะว่าอย่างไร
ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใคร
จะขัดขวางเรา

32 พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระ
บุตรของพระองค์เอง แต่ได้ทรง
โปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อ
เราทั้งหลาย ถ้าเช่นนั้นพระองค์
จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสาร-

Called, Saved, Justified, Glorified

28 And we know that all
things work together for good
to them that love God, to them
who are the called according
to his purpose.

29 For whom he did fore-
know, he also did predestinate
to be conformed to the image
of his Son, that he might be
the firstborn among many
brethren.

30 Moreover whom he did
predestinate, them he also
called: and whom he called,
them he also justified: and
whom he justified, them he
also glorified.

31 What shall we then say to
these things? If God be for us,
who can be against us?

32 He that spared not his own
Son, but delivered him up for
us all, how shall he not with
him also freely give us all
things?

พัดให้เราทั้งหลายด้วยกับกับ
พระบุตรนั้นหรือ

33 ใครจะฟ้องคนเหล่านั้นที่
พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ พระเจ้า
ทรงเป็นผู้ที่ทำให้เราเป็นคน
ชอบธรรมแล้ว

34 ใครเล่าจะเป็นผู้ปรับโทษอีก
ก็คือพระคริสต์ผู้ทรงสิ้นพระ
ชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้
ทรงคืนพระชนม์ ทรงสถิต ณ
เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า
และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้ง
หลายด้วย

ผู้เชื่อได้รับความรอดนิรันดร์
35 แล้วใครจะให้เราทั้งหลาย
ขาดจากความรักของพระคริสต์
ได้เล่า จะเป็นความยากลำบาก
หรือความทุกข์ หรือการข่มเหง
หรือการกัณดารอาหาร หรือการ
เปลือยกาย หรือการถูกโพล่ภัย
หรือการถูกคมดาบหรือ

36 ตามที่ เขียนไว้แล้วว่า
'เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระ
องค์ทั้งหลายจึงถูกประหารวัน
ยังค่ำและนับว่าเป็นเหมือนแกะ
สำหรับจะเอาไปฆ่า'

37 แต่ว่าในเหตุการณ์ทั้งปวง
เหล่านี้ เรามีชัยยิ่งกว่าผู้พิชิต
โดยพระองค์ผู้ได้ทรงรักเราทั้ง
หลาย

38 เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้
ความตาย หรือชีวิต หรือทูต
สวรรค์ หรือผู้มีบรรดาศักดิ์
หรือฤทธิเดชทั้งหลาย หรือสิ่ง
ซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่ง

33 Who shall lay any thing to
the charge of God's elect? It is
God that justifieth.

34 Who is he that condem-
neth? It is Christ that died, yea
rather, that is risen again, who
is even at the right hand of
God, who also maketh inter-
cession for us.

The Believer is Eternally Safe

35 Who shall separate us from
the love of Christ? shall tribu-
lation, or distress, or persecu-
tion, or famine, or nakedness,
or peril, or sword?

36 As it is written, For thy
sake we are killed all the day
long; we are accounted as
sheep for the slaughter.

37 Nay, in all these things we
are more than conquerors
through him that loved us.

38 For I am persuaded, that
neither death, nor life, nor an-
gels, nor principalities, nor
powers, nor things present,
nor things to come,

จะมีในภพหน้า
 39 หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือ
 สิ่งอื่นใด ๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้ว
 นั้นจะไม่สามารถกระทำให้เรา
 ทิ้งหลายขาดจากความรักของ
 พระเจ้าซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์
 องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้

**ความห่วงใยของเปาโล
 ที่มีต่อชาติอิสราเอล**

9 ข้าพเจ้าพูดตามความจริงใน
 พระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้
 มุสา ใจสำนึกผิดชอบของข้าพ-
 เจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าโดย
 พระวิญญานบริสุทธิ์ด้วย

2 ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก
 และเสียใจเสมอมิได้ขาด

3 เพราะว่าข้าพเจ้าปรารถนาจะ
 ให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปให้ตัดขาด
 จากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่
 พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติของ
 ข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง

4 พวกเขาเป็นชนอิสราเอล ได้
 รับการทรงให้เป็นบุตรของพระ
 เจ้าและสง่าราศี และบรรดา
 พันธสัญญา และการทรงประ-
 ทานพระราชบัญญัติ และการ
 ปรนนิบัติพระเจ้าและพระสัญญา
 ทั้งหลาย

5 ทั้งบรรพบุรุษก็เป็นของเขา
 ด้วย และพระคริสต์ก็ได้ทรงถือ
 กำเนิดตามเนื้อหนังในเชื้อชาติ
 ของเขา พระองค์ผู้ทรงอยู่เหนือ
 สสารพัด ผู้ซึ่งพระเจ้าจะทรง
 โปรดอวยพระพรเป็นนิรันดร์ เอ-
 เมน

39 Nor height, nor depth, nor
 any other creature, shall be
 able to separate us from the
 love of God, which is in Christ
 Jesus our Lord.

Paul's Concern for Israel

9 I say the truth in Christ, I
 lie not, my conscience also
 bearing me witness in the
 Holy Ghost,

2 That I have great heaviness
 and continual sorrow in my
 heart.

3 For I could wish that myself
 were accursed from Christ for
 my brethren, my kinsmen ac-
 cording to the flesh:

4 Who are Israelites; to whom
 pertaineth the adoption, and
 the glory, and the covenants,
 and the giving of the law, and
 the service of God, and the
 promises;

5 Whose are the fathers, and
 of whom as concerning the
 flesh Christ came, who is over
 all, God blessed for ever.
 Amen.

มิใช่ชาวยิวจะอยู่

ฝ่ายจิตวิญญาณทุกคน

6 แต่มิใช่ว่าพระวจนะของพระเจ้าได้ไร้ประโยชน์ไป เพราะว่า เขาทั้งหลายที่เกิดมาจากอิสราเอลนั้นหาได้เป็นคนอิสราเอลแท้ทุกคนไม่

7 และมีใช้ว่าทุกคนที่เป็นเชื้อสายของอับราฮัมเป็นบุตรแท้ของท่าน แต่ว่า 'เขาจะเรียกเชื้อสายของเจ้าทางสายอิสอัค'

8 คือว่าเขาเหล่านั้นที่เป็นบุตรตามเนื้อหนังจะนับเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ แต่บุตรแห่งพระสัญญา นั้นจึงจะนับเป็นเชื้อสายได้

9 เพราะพระวจนะแห่งพระสัญญาว่าดังนี้ 'คราวนี้เราจะมาและนางซาราห์จะมีบุตรชาย'

พระเจ้าทรงเลือกยาโคบ

10 และมีใช้เท่านั้น แต่เวลานางเรเบคาห์ก็ได้มีครรภ์กับชายคนหนึ่งด้วย คืออิสอัคบรรพบุรุษของเรา

11 (แม้ก่อนบุตรนั้นบังเกิดมา และยังไม่ได้กระทำดีหรือชั่ว เพื่อพระดำริของพระเจ้าในการทรงเลือกนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ ไม่ใช่ตามการกระทำ แต่ตามซึ่งพระองค์ทรงเรียก)

12 พระองค์จึงตรัสแก่นางนั้นว่า 'พี่จะปรนนิบัติน้อง'

13 ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า 'เราก็อยังรักยาโคบ แต่เราได้เกลียดเอซาว'

**Not All Jews
Are Spiritual Jews**

6 Not as though the word of God hath taken none effect. For they are not all Israel, which are of Israel:

7 Neither, because they are the seed of Abraham, are they all children: but, In Isaac shall thy seed be called.

8 That is, They which are the children of the flesh, these are not the children of God: but the children of the promise are counted for the seed.

9 For this is the word of promise, At this time will I come, and Sara shall have a son.

God Chose Jacob

10 And not only this; but when Rebecca also had conceived by one, even by our father Isaac;

11 (For the children being not yet born, neither having done any good or evil, that the purpose of God according to election might stand, not of works, but of him that calleth;)

12 It was said unto her, The elder shall serve the younger.

13 As it is written, Jacob have I loved, but Esau have I hated.

14 ถ้าเช่นนั้นเราจะว่าอย่างไร พระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมหรือ ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย

15 เพราะพระองค์ตรัสกับโมเสสว่า `เราประสงค์จะกรุณาผู้ใด เราก็จะกรุณาผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น'

16 เพราะฉะนั้น จึงไม่ขึ้นแก่ความตั้งใจหรือการตะเกียกตะกายของเขา แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้ทรงสำแดงพระกรุณา

17 เพราะมีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวแก่ฟาโรห์ว่า `เพราะเหตุนี้เองเราให้เจ้ามีตำแหน่งสูงก็เพื่อจะแสดงฤทธานุภาพของเราโดยเจ้าและเพื่อให้นามของเราถูกประกาศออกไปทั่วโลก'

18 เหตุฉะฉนั้น พระองค์จะทรงพระกรุณาแก่ผู้ใด ก็ทรงพระกรุณาผู้นั้น และพระองค์จะทรงให้ผู้ใดมีใจแข็งกระด้าง ก็ทรงให้ผู้ผู้นั้นมีใจแข็งกระด้าง

19 แล้วท่านก็จะกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ถ้าเช่นนั้น ทำไมพระองค์จึงยังทรงติเตียน เพราะว่าผู้ใดจะขัดขืนพระทัยของพระองค์ได้"

20 โอ มนุษย์เอ๋ย ดูก่อน ท่านคือผู้ใดเล่าซึ่งท่านจะโต้ตอบกับพระเจ้าได้ สิ่งซึ่งถูกทำขึ้นแล้วนั้นจะกลับว่าแก่ผู้ทำได้หรือว่า "ท่านได้กระทำข้าพเจ้าอย่างนี้ทำไม"

14 What shall we say then? Is there unrighteousness with God? God forbid.

15 For he saith to Moses, I will have mercy on whom I will have mercy, and I will have compassion on whom I will have compassion.

16 So then it is not of him that willeth, nor of him that runneth, but of God that sheweth mercy.

17 For the scripture saith unto Pharaoh, Even for this same purpose have I raised thee up, that I might shew my power in thee, and that my name might be declared throughout all the earth.

18 Therefore hath he mercy on whom he will have mercy, and whom he will he hardeneth.

19 Thou wilt say then unto me, Why doth he yet find fault? For who hath resisted his will?

20 Nay but, O man, who art thou that repliest against God? Shall the thing formed say to him that formed it, Why hast thou made me thus?

21 ส่วนช่างปั้นหม้อ ไม่มีสิทธิ์ที่จะเอาดินก้อนเดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะอันมีเกียรติอันหนึ่ง และภาชนะอันไม่มีเกียรติอันหนึ่งหรือ

22 แล้วถ้าโดยทรงประสงค์จะสำแดงการลงพระอาชญาและทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ พระเจ้าได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ช้านานต่อผู้เหล่านั้นที่เป็นภาชนะอันสมควรแก่พระอาชญาซึ่งเตรียมไว้สำหรับความพิณาศ

23 เพื่อจะได้ทรงสำแดงสง่าราศีอันอุดมของพระองค์แก่บรรดาผู้ที่ เป็นภาชนะแห่งพระเมตตาซึ่งพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมไว้ก่อนให้สมกับสง่าราศี

24 คือเราทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงเรียกมาแล้ว มิใช่จากยิวพวกเดียว แต่จากพวกต่างชาติด้วย

มีชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่
ที่จะได้รับความรอด

25 ดังที่พระองค์ตรัสไว้ในพระคัมภีร์โฮเซยาว่า "เราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่าเป็นชนชาติของเรา ซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นชนชาติของเราไม่ และจะเรียกเขาว่าเป็นที่รักซึ่งเมื่อก่อนเขาหาได้เป็นที่รักไม่"

26 และต่อมาในสถานที่ซึ่งทรงกล่าวแก่เขาว่า "เจ้าทั้งหลายไม่ใช่ชนชาติของเรา" ในที่นั้นเอง เขาจะได้ชื่อว่า เป็นบุตรของพระ

21 Hath not the potter power over the clay, of the same lump to make one vessel unto honour, and another unto dishonour?

22 What if God, willing to shew his wrath, and to make his power known, endured with much longsuffering the vessels of wrath fitted to destruction:

23 And that he might make known the riches of his glory on the vessels of mercy, which he had afore prepared unto glory,

24 Even us, whom he hath called, not of the Jews only, but also of the Gentiles?

A Remnant of Israel to Be Saved

25 As he saith also in Osee, I will call them my people, which were not my people; and her beloved, which was not beloved.

26 And it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people; there shall they be called the children of the living God.

เจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’
 27 และท่านอิสยาห์ได้ร้องประกาศเรื่องพวกอิสราเอลด้วยว่า ‘แม้พวกลูกอิสราเอลจะมากเหมือนเม็ดทรายที่ทะเล แต่คนที่เหลืออยู่จะรอด
 28 ด้วยว่า พระองค์จะทรงให้การนั้นสำเร็จ และจะให้สำเร็จโดยเร็วพลันในความชอบธรรม เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้การนั้นสำเร็จโดยเร็วพลันบนพิภพนี้’
 29 และตามที่ท่านอิสยาห์ได้กล่าวไว้ก่อนว่า ‘ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งจอมโยธา มิได้ทรงเหลือเชื้อสายไว้ให้เราบ้าง เราก็จะได้เป็นเหมือนเมืองโสโดม และจะเป็นเหมือนเมืองโกโมราห์’
 30 ถ้าเช่นนั้น เราจะว่าอย่างไร จะว่าพวกต่างชาติที่ไม่ได้ไฝหาคความชอบธรรมก็ยังได้รับความชอบธรรมคือความชอบธรรมที่เกิดขึ้นโดยความเชื่อ
 31 แต่พวกอิสราเอลซึ่งไฝหาพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรมก็ยังไม่ได้รับพระพรตามพระราชบัญญัติแห่งความชอบธรรมนั้น
 32 เพราะอะไร เพราะเหตุที่เขา มิได้แสวงหาโดยความเชื่อ แต่แสวงหาโดยการกระทำตามพระราชบัญญัติ เขาจึงสะดุดก้อนหินที่ให้สะดุดนั้น
 33 ดังที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า ‘จง

27 Esaias also crieth concerning Israel, Though the number of the children of Israel be as the sand of the sea, a remnant shall be saved:
 28 For he will finish the work, and cut it short in righteousness: because a short work will the Lord make upon the earth.
 29 And as Esaias said before, Except the Lord of Sabaoth had left us a seed, we had been as Sodoma, and been made like unto Gomorrha.
 30 What shall we say then? That the Gentiles, which followed not after righteousness, have attained to righteousness, even the righteousness which is of faith.
 31 But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness.
 32 Wherefore? Because they sought it not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumblingstone;
 33 As it is written, Behold, I lay in Sion a stumblingstone and rock of offence: and whosoever believeth on him shall not be ashamed.

ดเถิด เราได้วางศัลยาก่อนหนึ่งไว้
ในศิโยนซึ่งจะทำให้สะดุด และ
ก้อนหินที่ทำให้ชุ่นเคืองใจ แต่
ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็
จะไม่ได้รับความอับอาย'

ชนชาติอิสราเอล

10 ไม่รู้จักความชอบธรรม
พี่น้องทั้งหลาย ความ
ปรารถนาในจิตใจของ
ข้าพเจ้าและคำวิงวอนขอต่อพระ
เจ้าเพื่อคนอิสราเอลนั้น คือขอ
ให้เขารอด

2 ข้าพเจ้าเป็นพยานให้เขาว่า
เขามีความกระตือรือร้นที่จะ
ปรนนิบัติพระเจ้า แต่หาได้เป็น
ตามปัญญาไม่

3 เพราะว่าเขาไม่รู้จักความชอบ
ธรรมของพระเจ้า แต่อุตส่าห์จะ
ตั้งความชอบธรรมของตนขึ้น
เขาจึงไม่ได้ยอมอยู่ในความชอบ
ธรรมของพระเจ้า

4 เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุด
จบของพระราชบัญญัติ เพื่อให้
ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความ
ชอบธรรม

5 โมเสสได้เขียนเรื่องความ
ชอบธรรมซึ่งมีพระราชบัญญัติ
เป็นมูลฐานว่า 'คนใดที่ประ-
พฤติตามสิ่งเหล่านั้นจะได้ชีวิต
โดยการประพฤตินั้น'

**ความรอดที่ทรงให้แก่ทุกคน
ซึ่งเชื่อในพระคริสต์**

6 แต่ความชอบธรรมที่มีความ
เชื่อเป็นมูลฐานว่าอย่างนี้ว่า
'อย่านึกในใจของตัวว่า ใครจะ

**Israel's Ignorance of
God's Righteousness**

10 Brethren, my heart's de-
sire and prayer to God
for Israel is, that they might be
saved.

2 For I bear them record that
they have a zeal of God, but
not according to knowledge.

3 For they being ignorant of
God's righteousness, and go-
ing about to establish their
own righteousness, have not
submitted themselves unto the
righteousness of God.

4 For Christ is the end of the
law for righteousness to every
one that believeth.

5 For Moses describeth the
righteousness which is of the
law, That the man which
doeth those things shall live by
them.

**Free Salvation for All Who
Will Believe on Christ**

6 But the righteousness which
is of faith speaketh on this
wise, Say not in thine heart,
Who shall ascend into
heaven? (that is, to bring
Christ down from above:)

ขึ้นไปบนสวรรค์” (คือจะเชิญพระคริสต์ลงมาจากเบื้องบน) 7 หรือ “ใครจะลงไปยังที่ลึก” (คือจะเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากความตายอีก)

8 แต่ความชอบธรรมนั้นว่าอย่างไร ก็ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่าน อยู่ในปากของท่านและอยู่ในใจของท่าน” คือคำแห่งความเชื่อที่เราทั้งหลายประกาศอยู่นั้น

9 คือว่า ถ้าท่านจะรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในจิตใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด

10 ด้วยว่าความเชื่อด้วยใจก็นำไปสู่ความชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็นำไปสู่ความรอด

11 เพราะมีข้อพระคัมภีร์ว่า ‘ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะได้ไม่ได้รับความอับอาย’

12 เพราะว่าพวกยิวและพวกกรีก ไม่ทรงถือว่าต่างกัน ด้วยว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกันของคนทั้งปวง ซึ่งทรงโปรดอย่างบริบูรณ์แก่คนทั้งปวงที่ทูลขอต่อพระองค์

13 เพราะที่ ‘ผู้ใดที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’

ความสำคัญของ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

14 แต่ผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระองค์

7 Or, Who shall descend into the deep? (that is, to bring up Christ again from the dead.)

8 But what saith it? The word is nigh thee, even in thy mouth, and in thy heart: that is, the word of faith, which we preach;

9 That if thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved.

10 For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation.

11 For the scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed.

12 For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon him.

13 For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved.

The Importance of Personal Messengers of the Gospel

14 How then shall they call on him in whom they have not believed? and how shall they believe in him of whom they have not heard? and how shall they hear without a preacher?

จะทูลขอต่อพระองค์อย่างไร
ได้ และผู้ที่ยังไม่ได้ยินถึงพระ
องค์จะเชื่อในพระองค์อย่างไร
ได้ และเมื่อไม่มีผู้ใดประกาศให้
เขาฟัง เขาจะได้ยินอย่างไรได้

15 และถ้าไม่มีใครใช้เขาไป เขา
จะไปประกาศอย่างไรได้ ตามที่
มีคำเขียนไว้แล้วว่า 'เท้าของคน
เหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐ
แห่งสันติสุข และประกาศข่าว
ประเสริฐแห่งสิ่งอันประเสริฐ ก็
งามสักเท่าใด'

16 แต่มิใช่ทุกคนได้เชื่อฟังข่าว
ประเสริฐนั้น เพราะอิสยาห์ได้
กล่าวไว้ว่า 'พระองค์เจ้าข้า ใคร
เล่าได้เชื่อสิ่งที่เขาได้ยินจากเรา
ทั้งหลาย'

17 ฉะนั้นความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็
เพราะการได้ยิน และการได้ยิน
เกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศ
พระวจนะของพระเจ้า

18 ข้าพเจ้าถามว่า "เขาทั้งหลาย
ไม่ได้ยินหรือ" เขาได้ยินแล้ว
จริงๆ 'เสียงของพวกเขากระจาย
ออกไปทั่วแผ่นดินโลก และถ้อย
คำของพวกเขาประกาศออกไป
ถึงที่สุดปลายพิภพ'

19 ข้าพเจ้าจึงถามว่า "พลิส-
ราเอลไม่เข้าใจหรือ" ตอนแรก
โมเสสกล่าวว่า 'เราจะให้เจ้าทั้ง
หลายอิจฉาผู้ที่ไม่ใช่ชนชาติ เรา
จะยั่วโทษเจ้าด้วยประชาชาติที่
เขลาชาติหนึ่ง'

20 แล้วอิสยาห์ก็กล่าวไว้ว่า 'คน
เหล่านั้นที่มีได้แสวงหาเราได้'

15 And how shall they preach,
except they be sent? as it is
written, How beautiful are the
feet of them that preach the
gospel of peace, and bring
glad tidings of good things!

16 But they have not all
obeyed the gospel. For Esaias
saith, Lord, who hath believed
our report?

17 So then faith cometh by
hearing, and hearing by the
word of God.

18 But I say, Have they not
heard? Yes verily, their sound
went into all the earth, and
their words unto the ends of
the world.

19 But I say, Did not Israel
know? First Moses saith, I
will provoke you to jealousy
by them that are no people,
and by a foolish nation I will
anger you.

20 But Esaias is very bold,
and saith, I was found of them
that sought me not; I was
made manifest unto them that
asked not after me.

พบเรา เราได้ปรากฏแก่คนที่มี
ได้ถามหาเรา'

21 แต่ท่านได้กล่าวถึงพวกอิส-
ราเอลว่า 'เรายื่นมือของเราออก
ตลอดวันต่อชนชาติหนึ่งซึ่งไม่
เชื่อฟังและดื้อรั้น'

ชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่
จะได้รับความรอด

1 เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ข้าพ-
เจ้าจึงถามว่า "พระเจ้า
ทรงทอดทิ้งชนชาติของพระองค์
แล้วหรือ" ขอพระเจ้าอวยยอม
ให้เป็นเช่นนั้นเลย ข้าพเจ้าเอง
ก็เป็นชนชาติอิสราเอล เป็นเชื้อ
สายของอับราฮัม เป็นตระกูล
เบนยามิน

2 พระเจ้ามิได้ทรงทอดทิ้งชน
ชาติของพระองค์นั้นที่พระองค์
ทรงทราบล่วงหน้าแล้ว ท่านไม่
รู้เรื่องซึ่งเขียนไว้แล้วในพระ
คัมภีร์กล่าวถึงท่านเอลียาห์หรือ
ท่านได้กล่าวโทษพวกอิสราเอล
ต่อพระเจ้าว่า

3 'พระองค์เจ้าข้า พวกเขาได้ฆ่า
พวกศาสดาพยากรณ์ของพระ
องค์ แทนบูชาของพระองค์เขาก็
ได้ขุดทำลายลงเสีย เหลืออยู่
แต่ข้าพระองค์คนเดียวและเขา
แสวงหาช่องทางที่จะประหาร
ชีวิตของข้าพระองค์'

4 แล้วพระเจ้าทรงตอบท่านว่า
อย่างไร ว่าดังนี้ 'เราได้เหลือคน
ไว้สำหรับเราเจ็ดพันคน ซึ่งเป็น
ผู้ที่มิได้คุกเข่าลงต่อรูปพระ
บาอัล'

21 But to Israel he saith, All
day long I have stretched forth
my hands unto a disobedient
and gainsaying people.

A Remnant of Israel to Be Saved

1 I say then, Hath God cast
away his people? God
forbid. For I also am an Is-
raelite, of the seed of Abra-
ham, of the tribe of Benjamin.

2 God hath not cast away his
people which he foreknew.
Wot ye not what the scripture
saith of Elias? how he maketh
intercession to God against
Israel, saying,

3 Lord, they have killed thy
prophets, and digged down
thine altars; and I am left
alone, and they seek my life.

4 But what saith the answer of
God unto him? I have reserved
to myself seven thousand men,
who have not bowed the knee
to the image of Baal.

5 เช่นนั้นแหละบัดนี้ก็ยังมีพวกที่เหลืออยู่ตามที่ได้ทรงเลือกไว้โดยพระคุณ

6 แต่ถ้าเป็นทางพระคุณก็หาได้เป็นเพราะทางการกระทำไม่ฉะนั้นแล้ว พระคุณก็ไม่เป็นพระคุณอีกต่อไป แต่ถ้าเป็นทางการกระทำก็หาได้เป็นเพราะทางพระคุณไม่ ฉะนั้นแล้ว การกระทำก็ไม่เป็นการกระทำอีกต่อไป

ชาวประเสริฐ ได้ไปยังคนต่างชาติ

7 ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร พวกอิสราเอลไม่พบสิ่งที่เขาแสวงหา แต่คนที่พระเจ้าได้ทรงเลือกไว้ นั้นเป็นผู้ได้พบ และคนนอกนั้น ก็มีใจแข็งกระด้างไป

8 (ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า `พระเจ้าได้ทรงประทานใจที่เชื่องซึม ประทานตาที่มองไม่เห็น หูที่ฟังไม่ได้ยินให้แก่เขา) จนทุกวันนี้'

9 ดาวิดทรงกล่าวว่า `ขอให้สำหรับของเขากลายเป็นบ่วงแร้ว และเครื่องดัก และเป็นสิ่งให้สะดุด และเป็นสิ่งสนองเขา

10 ขอให้ตาของเขามืดไปเพื่อเขาจะได้มองไม่เห็น และให้หลังของเขาก่อมตลอดไป'

11 ข้าพเจ้าจึงถามว่า "พวกอิสราเอลสะดุดจนหกล้มที่เดียวหรือ" ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย แต่การที่เขาละเมิดนั้นเป็นเหตุให้ความรอด

5 Even so then at this present time also there is a remnant according to the election of grace.

6 And if by grace, then is it no more of works: otherwise grace is no more grace. But if it be of works, then is it no more grace: otherwise work is no more work.

Gospel Given to Gentiles

7 What then? Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were blinded.

8 (According as it is written, God hath given them the spirit of slumber, eyes that they should not see, and ears that they should not hear;) unto this day.

9 And David saith, Let their table be made a snare, and a trap, and a stumblingblock, and a recompence unto them:

10 Let their eyes be darkened, that they may not see, and bow down their back alway.

11 I say then, Have they stumbled that they should fall? God forbid: but rather through their fall salvation is come unto the Gentiles, for to provoke them to jealousy.

แผ่มาถึงพวกต่างชาติ เพื่อให้พวกอิสราเอลมีใจมานะขึ้น 12 แต่ถ้ำการที่พวกอิสราเอลละเมิดนั้นเป็นเหตุให้ทั้งโลกบริบูรณ์ และถ้ำการพ่ายแพ้ของเขาเป็นเหตุให้คนต่างชาติบริบูรณ์ เขายังบริบูรณ์มากสักเท่าใด

คนต่างชาติควรที่จะรับฟังคำเตือนนั้น

13 แต่ข้าพเจ้ากล่าวแก่พวกท่านที่เป็นคนต่างชาติ เพราะข้าพเจ้าเป็นอัครสาวกมายังพวกต่างชาติ ข้าพเจ้าจึงยกย่องหน้าที่ของข้าพเจ้า

ชาวอิสราเอลจะได้กลับคืนดีกับพระเจ้าอีก

14 เพื่อด้วยวิธีใดก็ตามข้าพเจ้าจะได้เร้าใจพี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าให้เขาเอาอย่าง เพื่อให้เขารอดได้บ้าง

15 เพราะว่าถ้ำการที่พี่น้องร่วมชาติของข้าพเจ้าถูกพระเจ้าทรงทอดทิ้งเสียแล้วเป็นเหตุให้คนทั้งโลกกลับคืนดีกับพระองค์ การที่พระองค์ทรงรับเขากลับมาอีกนั้นก็เป็นอย่างไร ก็เป็นเหมือนกับว่าเขาได้ตายไปแล้ว และกลับฟื้นขึ้นใหม่

16 เพราะถ้ำแป้งก้อนแรกบริสุทธิ์ ทั้งอ่างก็บริสุทธิ์ด้วย และถ้ำรากบริสุทธิ์ กิ่งทั้งหมดก็บริสุทธิ์ด้วย

17 แต่ถ้าทรงหักกิ่งบางกิ่งออกเสียแล้ว และได้ทรงนำท่านผู้

12 Now if the fall of them be the riches of the world, and the diminishing of them the riches of the Gentiles; how much more their fulness?

Gentiles Should Take Warning

13 For I speak to you Gentiles, inasmuch as I am the apostle of the Gentiles, I magnify mine office:

The Restoration of Israel

14 If by any means I may provoke to emulation them which are my flesh, and might save some of them.

15 For if the casting away of them be the reconciling of the world, what shall the receiving of them be, but life from the dead?

16 For if the firstfruit be holy, the lump is also holy: and if the root be holy, so are the branches.

17 And if some of the branches be broken off, and thou, being a wild olive tree, wert graffed in among them, and with them partakest of the root and fatness of the olive tree;

เป็นกิ่งมะกอกป่ามาต่อกิ่งไว้ แทนกิ่งเหล่านั้นเพื่อให้เข้าเป็นส่วนได้รับน้ำเลี้ยงจากรากต้นมะกอกเทศ

18 ท่านก็อย่าอวดดีต่อกิ่งเหล่านั้น แต่ถ้าท่านอวดดี ใ้ชื่อว่าท่านได้เลี้ยงรากนั้นก็หาไม่ แต่รากต่างหากเลี้ยงท่าน

19 ท่านอาจจะแย้งว่า "กิ่งเหล่านั้นได้ทรงหักออกเสียแล้วก็เพื่อจะได้ออกกิ่งซ้ำไว้"

20 ถูกแล้ว เขาถูกหักออกก็เพราะเขาไม่เชื่อ แต่ที่ท่านอยู่ได้ก็เพราะความเชื่อเท่านั้น อย่าเยอหยิ่งไปเลย แต่จงเกรงกลัว

21 เพราะว่าถ้าพระเจ้ามิได้ทรงงดโทษกิ่งเหล่านั้นที่เป็นกิ่งเดิมก็เกรงว่าพระองค์จะไม่ทรงงดโทษท่านเหมือนกัน

22 เหตุฉะนั้นจงพิจารณาดูทั้งพระกรุณาและความเข้มงวดของพระเจ้ากับคนเหล่านั้นที่หลงผิดไปก็ทรงเข้มงวด แต่สำหรับท่านก็ทรงพระกรุณาถ้าท่านจะดำรงอยู่ในพระกรุณาของพระองค์นั้นต่อไป มิฉะนั้นท่านก็จะถูกตัดออกเสียด้วย

23 ส่วนเขาทั้งหลายด้วย ถ้าเขาไม่ดำรงอยู่ในความไม่เชื่อสืบไป เขาก็จะได้รับการต่อกิ่งเข้าไปใหม่ เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะทรงให้เขาต่อกิ่งเข้าอีกได้

24 เพราะว่าถ้าพระเจ้าทรงตัดท่านออกจากต้นมะกอกป่าซึ่งเป็นต้นไม้ตามธรรมชาติ และ

18 Boast not against the branches. But if thou boast, thou bearest not the root, but the root thee.

19 Thou wilt say then, The branches were broken off, that I might be grafted in.

20 Well; because of unbelief they were broken off, and thou standest by faith. Be not high-minded, but fear:

21 For if God spared not the natural branches, take heed lest he also spare not thee.

22 Behold therefore the goodness and severity of God: on them which fell, severity; but toward thee, goodness, if thou continue in his goodness: otherwise thou also shalt be cut off.

23 And they also, if they abide not still in unbelief, shall be grafted in: for God is able to graff them in again.

24 For if thou wert cut out of the olive tree which is wild by nature, and wert grafted contrary to nature into a good olive tree: how much more shall these, which be the natural branches, be grafted into their own olive tree?

ทรงนำมาต่อกิ่งกับต้นมะกอกเทศพันธุ์ดีซึ่งผิดธรรมชาติของมันแล้ว การที่จะเอากิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นกิ่งเดิมมาต่อกิ่งเข้ากับต้นของมันเอง ก็จะไม่ง่ายยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

25 เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อยากจะท่านทั้งหลายเขลาในข้อความลึกลับนี้ เกลือกว่าท่านจะอวดรู้ คือเรื่องที่บางคนในพวกอิสราเอลได้มีใจแข็งกระด้างไป จนถึงพวกต่างชาติได้เข้ามาครบจำนวน

26 และเมื่อเป็นดังนั้น พวกอิสราเอลทั้งปวงก็จะได้รับความรอด ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า 'พระเจ้าช่วยให้รอดจะเสด็จมาจากเมืองศิโยน และจะทรงกำจัดอธรรมให้สูญสิ้นไปจากยาโคบ

27 นี่แหละเป็นพันธสัญญาของเราทั้งหลาย เมื่อเราจะยกโทษบาปของเขา'

28 ในเรื่องข่าวประเสริฐนั้น เขาเหล่านั้นก็เป็นศัตรูเพื่อประโยชน์ของพวกเขา แต่ถ้าวางตามที่ได้ทรงเลือกไว้ เขาทั้งหลายก็เป็นที่รักเนื่องจากบรรพบุรุษของเขา

29 เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงกลับพระทัยในการที่ได้ทรงให้ของประทานและทรงเรียกไว้

30 ท่านทั้งหลายเมื่อก่อนมิได้เชื่อพระเจ้า แต่บัดนี้ได้รับพระกรุณาเพราะความไม่เชื่อของ

25 For I would not, brethren, that ye should be ignorant of this mystery, lest ye should be wise in your own conceits; that blindness in part is happened to Israel, until the fullness of the Gentiles be come in.

26 And so all Israel shall be saved: as it is written, There shall come out of Sion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob:

27 For this is my covenant unto them, when I shall take away their sins.

28 As concerning the gospel, they are enemies for your sakes: but as touching the election, they are beloved for the fathers' sakes.

29 For the gifts and calling of God are without repentance.

30 For as ye in times past have not believed God, yet have now obtained mercy through their unbelief:

พวกเขาเหล่านั้นฉันใด
 31 บัดนี้เขาเหล่านั้นก็ได้เชื่อ
 เพื่อว่าเขาจะได้รับพระกรุณา
 โดยพระกรุณาที่ได้ประทานแก่
 ท่านทั้งหลายฉันนั้น
 32 เพราะว่าพระเจ้าทรงปล่อย
 ให้คนทุกคนอยู่ในฐานะที่ไม่เชื่อ
 เพื่อพระองค์จะได้ทรงพระกรุณา
 แก่เขาทั้งหลายทุกคน
 33 โอ พระปัญญาและความ
 รอบรู้ของพระเจ้านั้นล้ำลึกเท่า
 ใด คำตัดสินของพระองค์นั้น
 เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของ
 พระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้
 34 เพราะว่า 'ใครเล่ารู้จักพระ
 ทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือ
 ใครเล่าเป็นที่ปรึกษาพระองค์
 35 หรือใครเล่าได้ถวายสิ่งหนึ่ง
 สิ่งใดแด่พระองค์ที่พระองค์
 จะต้องประทานตอบแทนให้แก่
 เขา'
 36 เพราะสิ่งสารพัดมาจากพระ
 องค์ โดยพระองค์และเพื่อพระ
 องค์ ขอสง่าราศีจึงมีแด่พระองค์
 สืบๆ ไปเป็นนิตย์ เอเมน
 ร่างกายของคริสเตียน
 เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต
12 พี่น้องทั้งหลาย ด้วย
 เหตุนี้โดยเห็นแก่ความ
 เมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพ
 เจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้
 ถวายตัวของท่านแด่พระองค์
 เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อัน
 บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับ
 ของพระเจ้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติอัน

31 Even so have these also
 now not believed, that through
 your mercy they also may ob-
 tain mercy.
 32 For God hath concluded
 them all in unbelief, that he
 might have mercy upon all.
 33 O the depth of the riches
 both of the wisdom and
 knowledge of God! how un-
 searchable are his judgments,
 and his ways past finding out!
 34 For who hath known the
 mind of the Lord? or who hath
 been his counsellor?
 35 Or who hath first given to
 him, and it shall be recom-
 pensed unto him again?
 36 For of him, and through
 him, and to him, are all things:
 to whom be glory for ever.
 Amen.

**The Christian's Body
 a Living Sacrifice**

12I beseech you therefore,
 brethren, by the mercies
 of God, that ye present your
 bodies a living sacrifice, holy,
 acceptable unto God, which is
 your reasonable service.

สมควรของท่านทั้งหลาย
 2 อย่าทำตามอย่างชาวโลกนี้ แต่
 จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจเสีย
 ใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบพระ
 ประสงค์ของพระเจ้าว่าอะไรดี
 อะไรเป็นที่ชอบพระทัย และ
 อะไรดียอดเยี่ยม

**คริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะ
 ของร่างกายเดียวกัน**

3 ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้ง
 หลายทุกคนโดยพระคุณซึ่งทรง
 ประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่า
 คิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น
 แต่จงคิดให้ ถ่อมสุ่มสมกับ
 ขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรง
 โปรดประทานแก่มนุษย์ทุกคน

4 เพราะว่าในร่างกายอันเดียว
 นั้นเรามีอวัยวะหลายอย่าง และ
 อวัยวะนั้น ๆ มิได้มีหน้าที่เหมือน
 กันฉันใด

5 พวกเราผู้เป็นหลายคนยังเป็น
 ภายอันเดียวในพระคริสต์ และ
 เป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น

6 และเราทุกคนมีของประทาน
 ที่ต่างกันตามพระคุณที่ได้ทรง
 ประทานให้แก่เรา คือถ้าเป็น
 การพยากรณ์ ก็จงพยากรณ์ตาม
 กำลังของความเชื่อ

7 ถ้าเป็นการปรนนิบัติ ก็ จง
 ปรนนิบัติ ถ้าเป็นการสั่งสอนก็
 จงสั่งสอน

8 ถ้าเป็นการเตือนสติ ก็ จง
 เตือนสติ ถ้าเป็นการบริจาศก็ จง
 ให้โดยเต็มใจ ผู้ที่ครอบครองก็
 จงครอบครองด้วยเอาใจใส่ ผู้

2 And be not conformed to
 this world: but be ye trans-
 formed by the renewing of
 your mind, that ye may prove
 what is that good, and accept-
 able, and perfect, will of God.

**Christians Are Members
 of the Same Body**

3 For I say, through the grace
 given unto me, to every man
 that is among you, not to think
 of himself more highly than he
 ought to think; but to think
 soberly, according as God
 hath dealt to every man the
 measure of faith.

4 For as we have many mem-
 bers in one body, and all mem-
 bers have not the same office:
 5 So we, being many, are one
 body in Christ, and every one
 members one of another.

6 Having then gifts differing
 according to the grace that is
 given to us, whether prophecy,
 let us prophesy according to
 the proportion of faith;

7 Or ministry, let us wait on
 our ministering: or he that
 teacheth, on teaching;

8 Or he that exhorteth, on
 exhortation: he that giveth, let
 him do it with simplicity; he
 that ruleth, with diligence; he
 that sheweth mercy, with
 cheerfulness.

ที่แสดงความเมตตาที่จงแสดง
ด้วยใจยินดี

**คริสเตียนมีความรัก
และสามัคคีธรรม
ซึ่งกันและกัน**

9 จงให้ความรักปราศจากมารยา
จงเกลียดชังสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นใน
สิ่งที่ดี

10 จงรักกันฉันพี่น้อง ส่วนการ
ที่ให้เกียรติแก่กันและกันนั้น จง
ถือว่าผู้อื่นดีกว่าตัว

11 อย่าเกียจคร้านในการทำงาน
จงมีจิตใจกระตือรือร้น จง
ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้า

12 จงชื่นชมยินดีในความหวัง
จงอดทนต่อความยากลำบาก จง
ขะมักเขม้นอธิษฐาน

13 จงช่วยวิสุทธิชนเมื่อเขาขัด
สน จงมีน้ำใจอภัยาศัยไมตรี

14 จงอวยพรแก่คนที่ ช่มเหง
ท่าน จงอวยพร อย่าแข่งด่าเลย

15 จงชื่นชมยินดีกับผู้ที่มีความ
ชื่นชมยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้อง
ไห้

16 จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
อย่าใฝ่สูง แต่จงถ่อมใจลงมาหา
คนที่ต่ำต้อย อย่าถือว่าตัวฉลาด

การปฏิบัติต่อ

บุคคลภายนอก

17 อย่าทำชั่วตอบแทนชั่วแก่ผู้
หนึ่งผู้ใดเลย แต่จงมุ่งกระทำ
สิ่งที่ซื่อสัตย์ในสายตาของคน
ทั้งปวง

18 ถ้าเป็นไปได้คือเรื่องที่ขึ้นอยู่กับ
ท่าน จงอยู่อย่างสงบสุขกับ

**Christian Love and
Fellowship with
Other Christians**

9 Let love be without dissimu-
lation. Abhor that which is
evil; cleave to that which is
good.

10 Be kindly affectioned one
to another with brotherly love;
in honour preferring one an-
other;

11 Not slothful in business;
fervent in spirit; serving the
Lord;

12 Rejoicing in hope; patient
in tribulation; continuing in-
stant in prayer;

13 Distributing to the neces-
sity of saints; given to hospita-
lity.

14 Bless them which perse-
cute you: bless, and curse not.

15 Rejoice with them that do
rejoice, and weep with them
that weep.

16 Be of the same mind one
toward another. Mind not high
things, but condescend to men
of low estate. Be not wise in
your own conceits.

How to Treat Outsiders

17 Recompense to no man evil
for evil. Provide things honest
in the sight of all men.

18 If it be possible, as much
as lieth in you, live peaceably
with all men.

ทุกคน
 19 ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า
 อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบ
 การนั้นไว้แล้วแต่พระเจ้าจะทรง
 ลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียน
 ไว้แล้วว่า `องค์พระผู้เป็นเจ้า
 ตรัสว่า "การแก้แค้นเป็นของเรา
 เราเองจะตอบสนอง"

20 เหตุฉะนั้น ถ้าศัตรูของท่าน
 หิว จงให้อาหารเขารับประทาน
 ถ้าเขากระหาย จงให้น้ำเขาดื่ม
 เพราะว่าการทำอย่างนั้นเป็นการ
 สุมถ่านที่ลูกไฟลงไว้บนศีรษะ
 ของเขา

21 อย่าให้ความชั่วชนะท่านได้
 แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี
 คริสเตียนจงยอมอยู่ใต้
 การปกครองของผู้มีอำนาจ

13 ทุกคนจงยอมอยู่ใต้
 บังคับของผู้ที่มีอำนาจ
 เพราะที่ไม่มีอำนาจใดเลยที่มี
 ได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรง
 อำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้ง
 ขึ้น

2 เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ขัดขืน
 อำนาจนั้นก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้า
 ทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืน
 นั้นจะนำพระอาชญามาสู่ตนเอง

3 เพราะว่ามีผู้ครอบครองนั้นไม่
 น่ากลัวเลยสำหรับคนที่ทำความ
 ดี แต่ว่าเป็นที่น่ากลัวสำหรับคน
 ที่ทำความชั่ว ท่านไม่อยากจะ
 กลัวผู้มีอำนาจหรือ ถ้าเช่นนั้นก็
 จงประพฤติแต่ความดี แล้วท่าน
 จะได้รับการสรรเสริญจากผู้มี

19 Dearly beloved, avenge not
 yourselves, but rather give
 place unto wrath: for it is
 written, Vengeance is mine; I
 will repay, saith the Lord.

20 Therefore if thine enemy
 hunger, feed him; if he thirst,
 give him drink: for in so doing
 thou shalt heap coals of fire on
 his head.

21 Be not overcome of evil,
 but overcome evil with good.

**Christians Subject
 to Civil Authority**

13 Let every soul be subject
 unto the higher powers.
 For there is no power but of
 God: the powers that be are
 ordained of God.

2 Whosoever therefore re-
 sisteth the power, resisteth the
 ordinance of God: and they
 that resist shall receive to
 themselves damnation.

3 For rulers are not a terror to
 good works, but to the evil.
 Wilt thou then not be afraid of
 the power? do that which is
 good, and thou shalt have
 praise of the same:

อำนาจนั้น

4 เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเพื่อให้ประโยชน์แก่ท่าน แต่ถ้าท่านทำการชั่วก็จงกลัวเถิด เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นหาได้ถือดาบไว้เฉยๆไม่ ท่านเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า จะเป็นผู้ลงพระอาชญาแทนพระเจ้าแก่ทุกคนที่ประพฤติชั่ว

5 เหตุฉะนั้นท่านจะต้องอยู่ในบังคับบัญชา มิใช่เพราะเกรงพระอาชญาสิ่งเดียว แต่เพราะจิตที่สำนึกผิดและชอบด้วย

6 เพราะเหตุผลอันเดียวกันท่านจึงได้เสียส่วยอากรด้วยเพราะว่าผู้มีอำนาจนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และปฏิบัติหน้าที่นี้อยู่

7 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงให้แก่ทุกคนตามที่เขาควรจะได้รับ ส่วยอากรควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น ภาษีควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น ความยำเกรงควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น เกียรติยศควรจะให้แก่ผู้ใด จงให้แก่ผู้นั้น

“เราจะรักเพื่อนบ้าน

เหมือนรักตัวเอง” ได้อย่างไร

8 อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน เพราะว่าผู้ที่รักคนอื่นก็ทำให้พระราชบัญญัติสำเร็จแล้ว

9 พระบัญญัติกล่าวว่า `อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยาน

4 For he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil.

5 Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience sake.

6 For for this cause pay ye tribute also: for they are God's ministers, attending continually upon this very thing.

7 Render therefore to all their dues: tribute to whom tribute is due; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom honour.

How “Love Thy Neighbor as Thyself” Works

8 Owe no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law.

9 For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if there be any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

เท็จ *อย่าโลก* ทั้งพระบัญญัติ
อื่นๆก็รวมอยู่ในข้อนี้คือ *ท่าน
จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตน
เอง*

10 ความรักไม่ทำอันตรายเพื่อน
บ้านเลย เหตุฉะนั้นความรักจึง
เป็นที่ให้พระราชบัญญัติสำเร็จ
แล้ว

11 นอกจากนี้ ท่านควรจะรู้กาล
สมัยว่า เดียวนี้เป็นเวลาที่เร
ควรจะตื่นจากหลับแล้ว เพราะ
ว่าบัดนี้เวลาที่เราจะรอดนั้นใกล้
กว่าเวลาที่เราได้เริ่มเชื่อนั้น

12 กลางคืนล่วงไปมากแล้วและ
รุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา เหตุฉะนั้น
เราจงเลิกการกระทำของความ
มืด และจงสวมเครื่องอาวุธของ
ความสว่าง

13 เราจงดำเนินชีวิตให้เหมาะ
สมกับเวลากลางวัน มิใช่เลี้ยง
เสพสุราเมามาย มิใช่หยาบโลน
ลามก มิใช่วิวาทริษยากัน

14 แต่ท่านทั้งหลายจงประดับ
ตัวด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และ
อย่าจัดเตรียมอะไรไว้บาเรอเนื้อ
หนังเพื่อจะให้สำเร็จตามความ
ปรารถนาของเนื้อหนังนั้น

ความรักของคริสเตียน

คือต้องยอมทนต่อ

ผู้ที่มีธรรมเนียมต่างกัน

14 ส่วนคนที่ ยังอ่อนใน
ความเชื่อนั้น จงรับเขา
ไว้ แต่มิใช่เพื่อให้โต้เถียงกันใน
เรื่องความเชื่อที่แตกต่างกันนั้น
2 คนหนึ่งถือว่า จะกินอะไรก็ได้

10 Love worketh no ill to his
neighbour: therefore love is
the fulfilling of the law.

11 And that, knowing the
time, that now it is high time
to awake out of sleep: for now
is our salvation nearer than
when we believed.

12 The night is far spent, the
day is at hand: let us therefore
cast off the works of darkness,
and let us put on the armour of
light.

13 Let us walk honestly, as in
the day; not in rioting and
drunkenness, not in chamber-
ing and wantonness, not in
strife and envying.

14 But put ye on the Lord
Jesus Christ, and make not
provision for the flesh, to ful-
fil the lusts thereof.

Christian Love

Charitably Bears with Differing Customs

14 Him that is weak in the
faith receive ye, but not
to doubtful disputations.

2 For one believeth that he
may eat all things: another,
who is weak, eateth herbs.

ทั้งนั้น แต่อีกคนหนึ่งที่ยังอ่อน
ในความเชื่ออยู่ที่กินแต่ผักเท่านั้น

3 อย่าให้คนที่กินนั้นดูหมิ่นคนที่
ไม่ได้กิน และอย่าให้คนที่มิได้
กินกล่าวโทษคนที่ได้กิน เหตุ
ว่าพระเจ้าได้ทรงโปรดรับเขาไว้
แล้ว

4 ท่านเป็นใครเล่าจึงกล่าวโทษ
ผู้รับใช้ของคนอื่น ผู้รับใช้
คนนั้นจะได้ดีหรือจะล้มจมก็สุด
แล้วแต่นายของเขา และเขาก็จะ
ได้ดีแน่นอนเพราะว่าพระเจ้า

ทรงฤทธิ์สามารถให้เขาได้ดีได้
5 คนหนึ่งถือว่าวันหนึ่งดีกว่าอีก
วันหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งถือว่าทุก
วันเหมือนกัน ขอให้ทุกคนมี
ความแน่ใจในความคิดเห็นของ
ตนเถิด

6 ผู้ที่ถือวันก็ถือเพื่้อถวาย
เกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและ
ผู้ที่ไม่ถือวันก็ไม่ถือเพื่้อถวาย
เกียรติแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้
ที่กินก็กินเพื่้อถวายเกียรติแด่
องค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะเขา
ขอบพระคุณพระเจ้า และผู้ที่ไม่
ได้กินก็มีได้กินเพื่้อถวายเกียรติ
แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและยัง
ขอบพระคุณพระเจ้า

7 เพราะในพวกเรา ไม่มีผู้ใดมี
ชีวิตอยู่เพื่้อตนเองฝ่ายเดียว
และไม่มีผู้ใดตายเพื่้อตนเอง
ฝ่ายเดียว

8 ถ้าเรามีชีวิตอยู่ก็มีชีวิตอยู่เพื่้อ
องค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าเรา

3 Let not him that eateth de-
spise him that eateth not; and
let not him which eateth not
judge him that eateth: for God
hath received him.

4 Who art thou that judgest
another man's servant? to his
own master he standeth or
falleth. Yea, he shall be holden
up: for God is able to make
him stand.

5 One man esteemeth one day
above another: another es-
teemeth every day alike. Let
every man be fully persuaded
in his own mind.

6 He that regardeth the day,
regardeth it unto the Lord; and
he that regardeth not the day,
to the Lord he doth not regard
it. He that eateth, eateth to the
Lord, for he giveth God
thanks; and he that eateth not,
to the Lord he eateth not, and
giveth God thanks.

7 For none of us liveth to
himself, and no man dieth to
himself.

8 For whether we live, we live
unto the Lord; and whether we
die, we die unto the Lord:
whether we live therefore, or
die, we are the Lord's.

ตายก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่ หรือตายไปก็ตาม เราก็คือเป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

9 เพราะเหตุนี้เองพระคริสต์จึงได้ทรงสิ้นพระชนม์และได้ทรงเป็นขึ้นมาและทรงพระชนม์อีก เพื่อจะได้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทั้งคนตายและคนเป็น

10 แต่ตัวท่านเล่า เหตุไฉนท่านจึงกล่าวโทษพี่น้องของท่าน หรือเหตุไฉนท่านจึงดูหมิ่นพี่น้องของท่าน เพราะว่าเราทุกคนต้องยืนอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์

11 เพราะมีคำเขียนไว้ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า "เรามีชีวิตอยู่ฉันใด หัวเข้าทุกหัวเข้า จะต้องคุกกราบลงต่อเราและสิ้นทุกสิ้นจะต้องร้องสรรเสริญพระเจ้า"

12 ฉะนั้น เราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า

เพราะเห็นแก่ความรัก

คริสเตียนจึงยอมชะตนเอง

13 ดังนั้น เราอย่ากล่าวโทษกันและกันอีกเลย แต่จงตัดสิ้นใจเสียดีกว่า คืออย่าให้ผู้หนึ่งผู้ใดวางสิ่งซึ่งให้สะอาด หรือสิ่งซึ่งเป็นเหตุให้ล้มลงไว้ต่อหน้าพี่น้อง

14 ข้าพเจ้ารู้และปลงใจเชื่อเป็นแน่ในองค์พระเยซูเจ้าว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นมลทินในตัวเองเลย แต่ถ้าผู้ใดถือว่าสิ่งใดเป็น

9 For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.

10 But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.

11 For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.

12 So then every one of us shall give account of himself to God.

**For Love's Sake
Christians May
Deny Themselves**

13 Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an occasion to fall in his brother's way.

14 I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that there is nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him it is unclean.

มลทิน สิ่งนั้นก็เป็นมลทิน
สำหรับคนนั้น

15 แต่ถ้าพี่น้องของท่านไม่
สบายใจเพราะอาหารที่ท่านกิน
ท่านก็ไม่ได้ดำเนินตามทางแห่ง
ความรักเสียแล้ว พระคริสต์ทรง
สิ้นพระชนม์เพื่อผู้ใด ก็อย่าให้
คนนั้นพินาศเพราะอาหารที่ท่าน
กินเลย

16 ฉะนั้น อย่ให้การติของท่าน
เป็นที่ให้เขาติเตียนได้

17 เพราะว่าอาณาจักรของพระ
เจ้านั้นไม่ใช้การกินและการดื่ม
แต่เป็นความชอบธรรมและ
สันติสุขและความชื่นชมยินดี
ในพระวิญญานบริสุทธิ์

18 ผู้ที่ปรนนิบัติพระคริสต์ใน
การเหล่านั้นก็เป็นที่พักพิงของ
พระเจ้าและเป็นที่พักใจของ
มนุษย์ด้วย

19 เหตุฉะนั้น ให้เรามุ่งกระทำ
ในสิ่งซึ่งทำให้เกิดความสงบสุข
แก่กันและกัน และสิ่งเหล่านี้
ซึ่งทำให้เกิดความเจริญแก่
กันและกัน

20 อย่าทำลายงานของพระเจ้า
เพราะเรื่องอาหารเลย ทุกสิ่งทุก
อย่างปราศจากมลทินก็จริง แต่
ผู้ใดที่กินอาหารซึ่งเป็นเหตุให้
ผู้อื่นหลงผิด ก็มีความผิดด้วย

21 เป็นการดีที่จะไม่กินเนื้อสัตว์
หรือดื่มเหล้าหรือทำสิ่งใด ๆ ที่
เป็นเหตุให้พี่น้องสะดุดหรือ
สะดุดใจหรือทำให้อ่อนกำลัง

22 ท่านมีความเชื่อหรือ จงยึด

15 But if thy brother be
grieved with thy meat, now
walkest thou not charitably.
Destroy not him with thy
meat, for whom Christ died.

16 Let not then your good be
evil spoken of:

17 For the kingdom of God is
not meat and drink; but righ-
teousness, and peace, and joy
in the Holy Ghost.

18 For he that in these things
serveth Christ is acceptable to
God, and approved of men.

19 Let us therefore follow
after the things which make
for peace, and things where-
with one may edify another.

20 For meat destroy not the
work of God. All things in-
deed are pure; but it is evil for
that man who eateth with of-
fence.

21 It is good neither to eat
flesh, nor to drink wine, nor
any thing whereby thy brother
stumbleth, or is offended, or is
made weak.

22 Hast thou faith? have it to
thyself before God. Happy is
he that condemneth not him-
self in that thing which he
alloweth.

ไว้ให้มันต่อพระพักตร์พระเจ้า ผู้ใดไม่มีเหตุที่จะติเตียนตัวเอง ในสิ่งที่ตนเห็นชอบแล้วนั้นก็เป็นสุข

23 แต่ผู้ที่ยังสงสัยอยู่นั้น ถ้าเขากินก็จะถูกลงพระอาชญา เพราะเขามิได้กินด้วยความเชื่อ ทั้งนี้เพราะการกระทำใด ๆ ก็ตาม ที่มิได้กระทำด้วยความเชื่อ ก็เป็นบาปทั้งสิ้น

จงอดทนในการประพฤติ ต่อพี่น้องที่อ่อนในความเชื่อ
15 พวกเราที่มีความเชื่อเข้มแข็งควรจะอดทนในข้อเคร่งขมุกขมูยของคนที่อ่อนในความเชื่อ และไม่ควรกระทำสิ่งใดตามความพอใจของตัวเอง

2 เราทุกคนจงกระทำให้เพื่อนบ้านพอใจ เพื่อนำประโยชน์และความเจริญมาให้เขา

3 เพราะว่าพระคริสต์ก็ได้ทรงกระทำสิ่งที่พอพระทัยพระองค์ ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า *คำพูดเยาะเย้ยของบรรดาผู้ที่เยาะเย้ยพระองค์ ตกอยู่แก่ข้าพระองค์*

คริสเตียนจงยอมรับซึ่งกันและกัน

4 เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อเราจะได้มีความหวัง โดยความเพียรและความชื่นใจ ด้วยพระคัมภีร์

5 ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและ

23 And he that doubteth is damned if he eat, because he eateth not of faith: for whatsoever is not of faith is sin.

Pleasing Others, Not Ourselves

15 We then that are strong ought to bear the infirmities of the weak, and not to please ourselves.

2 Let every one of us please his neighbour for his good to edification.

3 For even Christ pleased not himself; but, as it is written, The reproaches of them that reproached thee fell on me.

Jewish and Gentile Christians to Receive One Another

4 For whatsoever things were written aforetime were written for our learning, that we through patience and comfort of the scriptures might have hope.

5 Now the God of patience and consolation grant you to be likeminded one toward another according to Christ Jesus:

ความซื่อตรงโปรดช่วยให้ท่าน
มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามอย่าง
พระเยซูคริสต์

6 เพื่อท่านทั้งหลายจะได้มีใจ
และปากพร้อมเพรียงกันสรร-
เสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดา
ของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเรา

7 เหตุฉะนั้นจึงต้อนรับกันและ
กันเช่นเดียวกับที่ พระคริสต์
ได้ทรงต้อนรับเราทั้งหลายเพื่อ
พระเกียรติของพระเจ้า

8 บัดนี้ข้าพเจ้าขอบอกว่า พระ
เยซูคริสต์ได้ทรงเป็นผู้รับใช้
สำหรับพวกที่เข้าสู่นิตในเรื่อง
เกี่ยวกับความจริงของพระเจ้า
เพื่อยืนยันถึงพระสัญญาเหล่านั้น
ที่ได้ทรงกระทำไว้กับบรรพ-
บุรุษทั้งหลาย

9 และเพื่อ ให้ คนต่างชาติได้
ถวายพระเกียรติยศแด่พระเจ้า
เพราะพระเมตตาของพระองค์
ตามที่ มี คำเขียนไว้แล้วว่า
‘เพราะเหตุนี้ ข้าพระองค์ขอ
สรรเสริญพระองค์ท่ามกลาง
ประชาชาติทั้งหลาย และร้อง
เพลงสรรเสริญพระนามของพระ
องค์’

10 และมีคำกล่าวอีกว่า ‘ประ-
ชาชาติทั้งหลายเอ๋ย จงชื่นชม
ยินดีกับประชาชนของพระองค์’

11 แล้วยังมี คำกล่าวอีกว่า
‘ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จงสรร-
เสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราและ
ให้ชนชาติทั้งหลายยกย่องพระ

6 That ye may with one mind
and one mouth glorify God,
even the Father of our Lord
Jesus Christ.

7 Wherefore receive ye one
another, as Christ also re-
ceived us to the glory of God.

8 Now I say that Jesus Christ
was a minister of the circum-
cision for the truth of God, to
confirm the promises made
unto the fathers:

9 And that the Gentiles might
glorify God for his mercy; as
it is written, For this cause I
will confess to thee among the
Gentiles, and sing unto thy
name.

10 And again he saith, Re-
joice, ye Gentiles, with his
people.

11 And again, Praise the
Lord, all ye Gentiles; and laud
him, all ye people.

องค์'

12 และอิสยาห์กล่าวอีกว่า `รากแห่งเจสซีจะมา คือผู้จะทรงบังเกิดมาครอบครองบรรดาประชาชาติ ประชาชาติทั้งหลายจะวางใจในพระองค์'

13 ขอพระเจ้าแห่งความหวัง ทรงโปรดให้ท่านบริบูรณ์ด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุขในความเชื่อ เพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

14 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าท่านบริบูรณ์ด้วยการดีและเปี่ยมด้วยความรู้ทุกอย่าง สามารถเตือนสติกันและกันได้ด้วย

การรับใช้ของเปาโล

และแผนการเดินทาง

15 แต่พี่น้องทั้งหลาย การที่ข้าพเจ้ากล้าเขียนบางเรื่องถึงท่านเพื่อเตือนความจำของท่านก็เพราะเหตุพระคุณที่พระเจ้าได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า

16 เพื่อให้ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ไปยังคนต่างชาติโดยรับใช้ฝ่ายข่าวประเสริฐของพระเจ้า เพื่อการถวายพวกต่างชาติทั้งหลายนั้นจะได้เป็นที่ชอบพระทัย คือเป็นที่แยกตั้งไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

17 เหตุฉะนั้นในพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้ามีสิ่งที่จะอวดได้ฝ่ายพระราชกิจของพระเจ้า

18 เพราะว่าข้าพเจ้าไม่กล้า

12 And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles; in him shall the Gentiles trust.

13 Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.

14 And I myself also am persuaded of you, my brethren, that ye also are full of goodness, filled with all knowledge, able also to admonish one another.

Paul's Ministry and Planned Journey

15 Nevertheless, brethren, I have written the more boldly unto you in some sort, as putting you in mind, because of the grace that is given to me of God,

16 That I should be the minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering up of the Gentiles might be acceptable, being sanctified by the Holy Ghost.

17 I have therefore whereof I may glory through Jesus Christ in those things which pertain to God.

18 For I will not dare to speak of any of those things which

จะอ้างสิ่งใดนอกจากสิ่งซึ่งพระ
 คริสต์ได้ทรงกระทำ โดยทรงใช้
 ข้าพเจ้าทางคำสอนและกิจการ
 เพื่อให้คนต่างชาติเชื่อฟัง
 19 คือด้วยหมายสำคัญและการ
 มหัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ ในฤทธิ์
 เดชแห่งพระวิญญาณของพระ
 เจ้า จนข้าพเจ้าได้ประกาศข่าว
 ประเสริฐของพระคริสต์อย่าง
 ถ้วนถี่ ตั้งแต่กรุงเยรูซาเล็ม
 อ้อมไปยังเมืองอิลลิริคุม
 20 อันที่จริงข้าพเจ้าได้ตั้งเป้าไว้
 อย่างนี้ว่า จะประกาศข่าวประ-
 เสริฐในที่ซึ่งไม่เคยมีใครออก
 พระนามพระคริสต์มาก่อน เพื่อ
 ข้าพเจ้าจะได้ไม่ก่อสร้างบนราก
 ฐานที่คนอื่นได้วางไว้ก่อนแล้ว
 21 ตามที่มีคำเขียนไว้ว่า 'คน
 ที่ไม่เคยได้รับคำบอกเล่าเรื่อง
 พระองค์ก็จะได้เห็น และคนที่
 ไม่เคยได้ฟังจะได้เข้าใจ'
 22 นี่คือเหตุที่ขัดขวางข้าพเจ้า
 ไว้ไม่ให้มาหาท่าน
 23 แต่เดี๋ยวนี้ข้าพเจ้าไม่มีกิจที่
 จะต้องอยู่ในแคว้นเหล่านี้
 ต่อไป ข้าพเจ้ามีความปรารถนา
 หลายปีแล้วที่จะมาหาท่าน
 24 เมื่อข้าพเจ้าจะไปประเทศ
 สเปน ข้าพเจ้าจะแวะมาหาท่าน
 ทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าหวังว่า
 จะได้พบท่านขณะที่ไปตามทาง
 นั้น และเมื่อได้รับความบัน-
 ทึงใจกับท่านทั้งหลายบ้างแล้ว
 ข้าพเจ้าจะได้ลาท่านไปตามทาง
 25 ขณะนี้ ข้าพเจ้าจะขึ้นไปยัง

Christ hath not wrought by
 me, to make the Gentiles obe-
 dient, by word and deed,
 19 Through mighty signs and
 wonders, by the power of the
 Spirit of God; so that from
 Jerusalem, and round about
 unto Illyricum, I have fully
 preached the gospel of Christ.
 20 Yea, so have I strived to
 preach the gospel, not where
 Christ was named, lest I
 should build upon another
 man's foundation:
 21 But as it is written, To
 whom he was not spoken of,
 they shall see: and they that
 have not heard shall under-
 stand.
 22 For which cause also I
 have been much hindered from
 coming to you.
 23 But now having no more
 place in these parts, and hav-
 ing a great desire these many
 years to come unto you;
 24 Whensoever I take my
 journey into Spain, I will
 come to you: for I trust to see
 you in my journey, and to be
 brought on my way thither-
 ward by you, if first I be
 somewhat filled with your
 company.
 25 But now I go unto
 Jerusalem to minister unto the
 saints.

กรุงเยรูซาเล็มเพื่อช่วยสงเคราะห์วิสุทธิชน

26 เพราะว่าพวกศิษย์ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคยาเห็นชอบที่จะถวายทรัพย์ส่งไปให้แก่วิสุทธิชนที่ยากจนในกรุงเยรูซาเล็ม

27 พวกศิษย์เหล่านั้นพอใจที่จะทำเช่นนั้นจริงๆ และพวกเขาที่เป็นหนวิสุทธิชนเหล่านั้นด้วย เพราะว่าถ้าเขาได้รับคนต่างชาติเข้าส่วนในการฝ่ายจิตวิญญาณก็เป็นการสมควรที่พวกต่างชาตินั้นจะได้ปรนนิบัติศิษย์เหล่านั้นด้วยสิ่งของฝ่ายเนื้อหนัง

28 เหตุฉะนั้น เมื่อข้าพเจ้าไปส่งผลทานนั้นมอบให้แก่พวกเขาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็จะไปประเทศสเปนผ่านตำบลที่ท่านอยู่นั้น

29 และข้าพเจ้ารู้แน่ว่า เมื่อข้าพเจ้ามาหาท่านนั้น ข้าพเจ้าจะมาพร้อมด้วยพระพรอันบริบูรณ์ของข่าวประเสริฐแห่งพระคริสต์

30 พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่พระเยซูคริสต์เจ้าและโดยเห็นแก่ความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าจึงวิงวอนขอให้ท่านช่วยอธิษฐานพระเจ้าด้วยใจร้อนรนเพื่อข้าพเจ้า

31 เพื่อให้ข้าพเจ้าพ้นจากมือคนในประเทศยูเดียที่ไม่เชื่อและเพื่อให้การปรนนิบัติเนื่องด้วยผลทานซึ่งข้าพเจ้านำไปยังกรุง

26 For it hath pleased them of Macedonia and Achaia to make a certain contribution for the poor saints which are at Jerusalem.

27 It hath pleased them verily; and their debtors they are. For if the Gentiles have been made partakers of their spiritual things, their duty is also to minister unto them in carnal things.

28 When therefore I have performed this, and have sealed to them this fruit, I will come by you into Spain.

29 And I am sure that, when I come unto you, I shall come in the fulness of the blessing of the gospel of Christ.

30 Now I beseech you, brethren, for the Lord Jesus Christ's sake, and for the love of the Spirit, that ye strive together with me in your prayers to God for me;

31 That I may be delivered from them that do not believe in Judaea; and that my service which I have for Jerusalem may be accepted of the saints;

เยรูซาเล็มเป็นที่พอใจของ
วิสุทธิชน

32 เพื่อข้าพเจ้าจะได้มาหาท่าน
ตามชอบพระทัยพระเจ้า ด้วย
ความชื่นชมยินดีและมีความเบิก
บานแจ่มใสที่ได้พบท่าน

33 บัดนี้ขอพระเจ้าแห่งสันติสุข
จงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
เอเมน

การทักทายต่อ
เพื่อนคริสเตียน
ที่รักยิ่ง

16 ข้าพเจ้าขอฝากน้องสาว
ของเราไว้กับท่าน คือ
เพบีผู้เป็นผู้รับใช้ในคริสตจักรที่
อยู่เมืองเคนเคเรีย

2 ขอท่านรับนางไว้ในองค์พระ
ผู้เป็นเจ้าตามสมควรแก่วิสุทธิ
ชน และขอให้ท่านช่วยนางใน
ทุกสิ่งทีนางต้องการ เพราะนาง
ได้ช่วยสงเคราะห์คนหลายคน
รวมทั้งข้าพเจ้าด้วย

3 ขอฝากความคิดถึงมายังปรีส-
ซิลลาและอาควิลลา ผู้ร่วมงาน
กับข้าพเจ้าในพระเยซูคริสต์

4 ผู้ซึ่งได้ยอมพลีชีวิตของ
เขาเพื่อป้องกันชีวิตของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าขอขอบคุณเขาทั้งสอง
และมีใช้ข้าพเจ้าคนเดียว แต่
คริสตจักรทุกแห่งของพวกต่าง
ชาติก็ขอบคุณเขาด้วย

5 และขอฝากความคิดถึงมายัง
คริสตจักรที่อยู่ในบ้านเขาด้วย
ขอฝากความคิดถึงมายังเอเป-
เนทัสที่รักของข้าพเจ้า ผู้เป็นคน

32 That I may come unto you
with joy by the will of God,
and may with you be re-
freshed.

33 Now the God of peace be
with you all. Amen.

**Greetings to Greatly Loved
Fellow Christians**

16 I commend unto you
Phebe our sister, which
is a servant of the church
which is at Cenchræa:

2 That ye receive her in the
Lord, as becometh saints, and
that ye assist her in whatso-
ever business she hath need of
you: for she hath been a suc-
courer of many, and of myself
also.

3 Greet Priscilla and Aquila
my helpers in Christ Jesus:

4 Who have for my life laid
down their own necks: unto
whom not only I give thanks,
but also all the churches of the
Gentiles.

5 Likewise greet the church
that is in their house. Salute
my wellbeloved Epaenetus,
who is the firstfruits of Achaia
unto Christ.

แรกที่เข้ามาเชื่อในพระคริสต์ใน
แคว้นอากายา

6 ขอฝากความคิดถึงมายังมารีย์
ผู้ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อ
เราทั้งหลาย

7 ขอฝากความคิดถึงมายังอัน-
โดรนิคัสกับยูนีอัส ผู้เป็นญาติ
ของข้าพเจ้า และได้ถูกจองจำ
ร่วมกับข้าพเจ้า เขาเป็นคนที่ชื่อ
เสียงดีในหมู่คริสตชน ทั้งได้อยู่
ในพระคริสต์ก่อนข้าพเจ้าด้วย

8 ขอฝากความคิดถึงมายังอัม-
พลีอัสที่รักของข้าพเจ้าในองค์
พระผู้เป็นเจ้า

9 ขอฝากความคิดถึงมายังอูร์-
บานัสผู้ร่วมงานกับเราในพระ
คริสต์ และมายังสทาซิสที่รัก
ของข้าพเจ้า

10 ขอฝากความคิดถึงมายังอา-
เปิลเลส ผู้เป็นที่พอพระทัยของ
พระคริสต์ ขอฝากความคิดถึง
มายังคนในครัวเรือนของอาริส-
โทบูลัส

11 ขอฝากความคิดถึงมายังเฮ-
โรติโอนญาติของข้าพเจ้า ขอ
ฝากความคิดถึงมายังคนในครัว
เรือนนารซิสที่อยู่ที่อยู่ในองค์
พระผู้เป็นเจ้า

12 ขอฝากความคิดถึงมายังตรี-
เฟนาและตรีโฟสา ผู้ปฏิบัติงาน
ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า ขอ
ฝากความคิดถึงมายังเปอร์ซิสที่
รัก ผู้ได้ปฏิบัติงานมากมายฝาย
องค์พระผู้เป็นเจ้า

13 ขอฝากความคิดถึงมายังรู-

6 Greet Mary, who bestowed
much labour on us.

7 Salute Andronicus and Ju-
nia, my kinsmen, and my fel-
lowprisoners, who are of note
among the apostles, who also
were in Christ before me.

8 Greet Amplias my beloved
in the Lord.

9 Salute Urbane, our helper in
Christ, and Stachys my
beloved.

10 Salute Apelles approved in
Christ. Salute them which are
of Aristobulus' household.

11 Salute Herodion my kins-
man. Greet them that be of the
household of Narcissus,
which are in the Lord.

12 Salute Tryphena and
Tryphosa, who labour in the
Lord. Salute the beloved Per-
sis, which laboured much in
the Lord.

13 Salute Rufus chosen in the
Lord, and his mother and
mine.

ฟัส ผู้ที่ทรงเลือกไว้ในฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้า และมารดาของเขาและมารดาข้าพเจ้าด้วย

14 ขอฝากความคิดถึงมายังอา- ลินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์มาส ปัทโรบัส เฮอร์เมส และบรรดาพี่น้องที่อยู่กับเขาเหล่านั้น

15 ขอฝากความคิดถึงมายังฟี- โลโลกัส ยูเลีย และเนเรอัสกับน้องสาวของเขาและโอลิมปัสกับบรรดาวิสุทธิชนที่อยู่กับคนเหล่านั้น

16 จงต้อนรับกันด้วยธรรมเนียมจูบอันบริสุทธิ์ บรรดาคริสตจักรของพระคริสต์ขอฝากความคิดถึงมายังท่านทั้งหลายด้วย

17 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนท่านให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกัน และทำให้คนอื่นหลงไป ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น

18 เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้ปรนนิบัติพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตัวเอง และได้ล่อลวงคนเชื่อให้หลงด้วยคำดีคำอ่อนหวาน

19 การซึ่งท่านทั้งหลายได้เชื่อฟังก็เลื่องลือไปถึงคนทั้งปวงแล้ว ข้าพเจ้าจึงมีความยินดีเพราะท่านทั้งหลาย แต่ข้าพเจ้าใคร่ให้ท่านทั้งหลายเป็นคน

14 Salute Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, and the brethren which are with them.

15 Salute Philologus, and Julia, Nereus, and his sister, and Olympas, and all the saints which are with them.

16 Salute one another with an holy kiss. The churches of Christ salute you.

17 Now I beseech you, brethren, mark them which cause divisions and offences contrary to the doctrine which ye have learned; and avoid them.

18 For they that are such serve not our Lord Jesus Christ, but their own belly; and by good words and fair speeches deceive the hearts of the simple.

19 For your obedience is come abroad unto all men. I am glad therefore on your behalf: but yet I would have you wise unto that which is good, and simple concerning evil.

ฉลาดฝ่ายการดีและให้เป็นคน
โง่ฝ่ายการชั่ว

20 ไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุขจะ
ทรงปราบชานานให้ยับเยินลงใต้
ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย ขอพระ
คุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเราจงอยู่กับท่านทั้ง
หลายเถิด เอเมน

21 ทิโมธีผู้ร่วมงานกับข้าพเจ้า
ลูลิวัส ยาโสไน และโสสิปาเทอร์
บรรดาญาติของข้าพเจ้า ผาก
ความคิดถึงมายังท่านทั้งหลาย

22 ข้าพเจ้าเทอร์ทิอัส ผู้เขียน
จดหมายฉบับนี้ ขอฝากความ
คิดถึงมายังท่านทั้งหลายในองค์
พระผู้เป็นเจ้าของ

23 กายอัสเจ้าของบ้านผู้เลี้ยงดู
ข้าพเจ้าและเป็นผู้บารุงคริสต-
จักรทั้งหมดฝากความคิดถึงมา
ยังท่าน เอรัสทัสสมุหบัญชีของ
เมือง และควารทัสซึ่งเป็นพี่น้อง
ฝากความคิดถึงมายังท่านทั้ง
หลาย

24 ขอพระคุณแห่งพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
จงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอ-
เมน

25 บัดนี้จงถวายพระเกียรติแด่
พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถให้
ท่านทั้งหลายตั้งมั่นคง ตามข่าว
ประเสริฐซึ่งข้าพเจ้าได้ประกาศ
นั้น และตามที่ได้ประกาศเรื่อง
พระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผย
ข้อความอันลึกลับซึ่งได้ปิดบังไว้
ตั้งแต่สร้างโลก

20 And the God of peace shall
bruise Satan under your feet
shortly. The grace of our Lord
Jesus Christ be with you.
Amen.

21 Timotheus my workfellow,
and Lucius, and Jason, and
Sosipater, my kinsmen, salute
you.

22 I Tertius, who wrote this
epistle, salute you in the Lord.

23 Gaius mine host, and of the
whole church, saluteth you.
Erastus the chamberlain of the
city saluteth you, and Quartus
a brother.

24 The grace of our Lord
Jesus Christ be with you all.
Amen.

25 Now to him that is of
power to stablish you accord-
ing to my gospel, and the
preaching of Jesus Christ, ac-
cording to the revelation of the
mystery, which was kept se-
cret since the world began,

26 แต่มาบัดนี้ ได้เปิดเผยให้
ปรากฏแล้ว และโดยพระคัมภีร์
ของพวกศาสดาพยากรณ์ ตาม
ซึ่งพระเจ้าผู้ทรงดำรงถาวรได้
ทรงบัญญัติไว้ ได้เปิดเผยออก
ให้ประชาชาติทั้งปวงเห็นแจ้ง
เพื่อเขาจะได้เชื่อ

27 โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่า
ราศีมิได้พระเจ้าผู้ทรงสรรพคุณ
แต่องค์เดียว สืบๆ ไปเป็นนิตย์
เอเมน

[เขียนถึงชาวโรมจากเมืองโค-
รีนธ์ และส่งโดยเฟบี ผู้เป็น
ผู้รับใช้ในคริสตจักรที่อยู่เมือง
เคนเคเรีย]

26 But now is made manifest,
and by the scriptures of the
prophets, according to the
commandment of the everlast-
ing God, made known to all
nations for the obedience of
faith:

27 To God only wise, be glory
through Jesus Christ for ever.
Amen.

[Written to the Romans from
Corinthus, and sent by Phebe
servant of the church at
Cenchrea.]